

Často kladené otázky

Implementace Nařízení proti odlesňování EU

Verze 3 – Říjen 2024

Tento dokument je pracovním dokumentem vypracovaným útvary Komise s cílem poskytnout národním orgánům, hospodářským subjektům EU a dalším zúčastněným stranám informace k provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady o dodávání některých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů na trh Unie a o jejich vývozu z Unie a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010 (dále v tomto dokumentu jen „nařízení“, „toto nařízení“ nebo „EUDR“). Tento dokument odráží pouze názory útvary Komise. Není právně závazný a nezakládá odpovědnost Komise.

Obsah

1	Dosledovatelnost	7
1.1.	Proč a jak musí hospodářské subjekty sbírat souřadnice?	7
1.2.	Měly by být všechny komodity (dovážené, vyvážené, obchodované) dosledovatelné?	7
1.3.	Jak to funguje u hromadně obchodovaných nebo složených produktů?	8
1.4.	Jsou povoleny spotřebitelské řetězce, v rámci kterých dochází k míšení komodit (mass balance chain of custody)?	8
1.5.	Co když je nějaká část produktu nevyhovující?	8
1.6.	Jaká pravidla platí v případě půdy, která není zahrnuta v registru nemovitostí?	9
1.7.	Jakou plochu (v hektarech) může polygon pokrýt?	9
1.8.	Musí být zeměpisná poloha ve všech případech zajištěna pomocí polygonů?	9
1.9.	Jak se mají deklarovat polygony v digitálním formátu?	9
1.10.	Co když jsou katastry nemovitostí nebo informace o vlastnických právech nedostupné?	10
1.11.	Může hospodářský subjekt využít geolokační údaje výrobce?	10
1.12.	Měly by hospodářské subjekty ověřit geolokalizaci?	10
1.13.	Měla by se náležitá péče opakovat u produktů ze stejného pozemku?	11
1.14.	Může polygon zahrnovat několik pozemků?	11
1.15.	Co když se relevantní komodita vyrábí na pozemku v rámci jedné nemovitosti, včetně dalších pozemků?	11
1.16.	Mohou být polygony vytvářeny jako kruhy či elipsy?	12
1.17.	Jak by mělo být deklarováno místo produkce smíšeného zboží?	12
1.18.	Za jakých okolností mohou hospodářské subjekty v prohlášení o náležité péči deklarovat více pozemků, než kterých se skutečně týká produkce konkrétní komodity uváděné na trh? Jaké jsou dopady „nadměrného prohlášení“?	12
1.19.	Jak geolokalizace umožní kontrolu prohlášení v praxi?	13
1.20.	Jak bude EU kontrolovat platnost prohlášení o tom, že nedochází k odlesňování?	14
1.21.	Jaký typ kontrol mohou příslušné orgány členských států EU provádět ve třetích zemích v případě, že je produkt považován za potenciálně nevyhovující EUDR?	14
1.22.	Budou příslušné orgány používat definice z Nařízení?	14
1.23.	Co je to dosledovatelnost dodavatelského řetězce?	14
1.24.	Jak bude dosledovatelnost fungovat u produktů z více zemí?	15
1.25.	Co je to „datum nebo časový rozsah výroby“?	15
1.26.	Jak funguje dosledovatelnost u skotu?	16
1.27.	Co když dodavatelé neposkytnou požadované informace?	16
1.28.	Měly by být uvedeny souřadnice pro pozemky v zemích s nízkým rizikem?	16
1.29.	Vztahuje se požadavek zákonnosti na půdu nezpůsobující odlesňování?	16

1.30.	Existují nějaké povinnosti pro země mimo EU?	16
1.31.	Jak mohou producenti sdílet geolokalizační údaje, když některé vlády sdílení těchto údajů zakazují?	17
2	Rozsah	17
2.1.	Jaké produkty jsou zahrnuty do Nařízení?	17
2.2.	Jaká je situace v případě produktů, které jsou uvedeny v Příloze I, ale neobsahují relevantní komodity?	18
2.3.	Platí Nařízení bez ohledu na množství nebo hodnotu?	18
2.4.	A co produkty vyprodukované v EU?	18
2.5.	Jak se Nařízení vztahuje na dřevo používané na obaly?	19
2.6.	Bylo by vrácení relevantního prázdného obalu maloobchodníkem jeho dodavateli považováno za „dodání na trh EU“, pokud byl dotčený obal před vrácením uveden na trh EU samostatně (tj. jako samostatný obal)?	19
2.7.	Spadá obchodování s relevantními použitými produkty na trhu EU do oblasti působnosti nařízení?	19
2.9.	What are CN and HS Codes and how should they be used?	20
2.10.	Kdy dochází k „dodání“ relevantního produktu, což znamená, že je uveden nebo zpřístupněn na trhu v rámci obchodní činnosti? Do jaké míry spadají do oblasti působnosti společnosti, které používají relevantní produkty ve své vlastní činnosti nebo je zpracovávají?	20
2.11.	Kdy je třeba provést náležitou péči a předložit DDS, pokud tatáž fyzická nebo právnická osoba zpracovává relevantní produkt vícekrát v rámci své obchodní činnosti?	22
2.12.	Spadá bambus do oblasti působnosti EUDR? A co jiné produkty, které neobsahují relevantní komodity nebo nebyly vyrobeny s jejich použitím, ale jsou uvedeny v příloze I?	23
3	Kdo podléhá povinnostem?	23
3.1.	Kdo je považován za hospodářský subjekt?	23
3.2.	Co znamená „v rámci obchodní činnosti“?	24
3.3.	Co znamená „příslušnými právními předpisy země produkce“?	24
3.4.	Jaké jsou povinnosti hospodářských subjektů na dalších stupních dodavatelského řetězce?	24
3.5.	Jaké jsou povinnosti malých a středních podniků dále v dodavatelském řetězci?	25
3.6.	Budou mít hospodářské subjekty a velcí obchodníci dále v dodavatelském řetězci v informačním systému přístup k informacím o zeměpisné poloze v prohlášeních o náležité péči, která do informačního systému předkládají hospodářské subjekty na vyšším stupni řetězce?	25
3.7.	Co se stane, pokud hospodářský subjekt se sídlem mimo EU uvede relevantní produkt nebo komoditu na trh EU? Za jakých okolností budou mít hospodářské subjekty se sídlem mimo EU přístup do informačního systému?	26
3.8.	Jaké společnosti jsou obchodníky, nespádajícími do kategorie MSP, a jaké jsou jejich povinnosti?	26
3.9.	Jsou organizace, které nejsou malými a středními podniky a prodávají spotřebitelům (maloobchodníci), klasifikovány jako obchodníci?	26
3.10.	Jak se projevuje změna čl. 3 směrnice 2013/34/EU směrnicí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2775, která upravuje kritéria definující, které společnosti jsou malými a středními podniky, dopad na malé a střední podniky podle EUDR?	26
3.11.	Kdo je odpovědný v případě porušení nařízení?	27
3.12.	Kdo je hospodářským subjektem v případě stojících stromů nebo oprávnění k těžbě? ..	27

3.13.	Jak se nařízení vztahuje na skupiny podniků?	27
4	Definice	28
4.1.	Co znamená „globální odlesňování“?	28
4.2.	Co znamená pojem „pozemek“?	28
4.3.	Jaká kritéria musí dřevo splňovat?	28
4.4.	Jaká intenzita těžebních zásahů je přípustná?	28
4.5.	Jak by měla být chápána formulace „aniž by docházelo k degradaci lesů“ v rámci definice „nezpůsobující odlesňování“ u relevantních produktů, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny s použitím dřeva?	29
4.6.	Jak by se měla posuzovat otázka, zda je dřevěný produkt prostý degradace lesa, a jaké je relevantní časové období?	29
4.7.	Může být produkt ze dřeva prostý degradace lesa, pokud byl vytěžen z lesa, v němž po 31. prosinci 2020 došlo ke strukturálním změnám, které nebyly vyvolány těžební činností?	30
4.8.	V některých případech mohou být důkazy o těžbě dřeva způsobující „znehodnocování lesů“ zřejmé až po určité době poté, co byl produkt ze dřeva uveden na trh Evropské unie (nebo zpřístupněn či vyvezen z něj). Mohou být hospodářské subjekty odpovědné za události, ke kterým došlo po předložení prohlášení o náležité péči?	31
4.9.	Znevýhodňuje definice „degradace lesa“ záměrnou výsadbu a výsadbu stromů, která může být důležitým postupem pro ochranu a obnovu lesů?	31
4.10.	Jak aplikovat „stromy schopné dosáhnout těchto prahových hodnot in situ“?	32
4.11.	Která změna využití lesní půdy je v souladu s nařízením?	32
4.12.	Počítala by se přírodní katastrofa jako odlesňování?	32
4.13.	Bude zahrnuta „jiná zalesněná plocha“ nebo jiné ekosystémy?	32
4.14.	Je pěstování kaučuku považováno za „zemědělské využití“ podle nařízení?	33
5	Náležitá péče	33
5.1.	Jaké jsou moje povinnosti jakožto hospodářského subjektu v EU?	33
5.2.	Kdo je to „zplnomocněný zástupce“?	34
5.3.	Mohou společnosti provádět náležitou péči jménem dceřiných společností?	34
5.4.	A co reimport produktu?	34
5.5.	Kterých celních režimů se to týká?	34
5.6.	Vyžaduje uvedení produktů, které nejsou vyrobeny v EU, na trh celní odbavení?	35
5.8.	Evropská komise připravuje pokyny, které poskytnou další vysvětlení úlohy certifikačních systémů a systémů ověřování třetí stranou při posuzování a zmírňování rizik. Jak dlouho by měla být dokumentace uchovávána?	35
5.9.	Jaká jsou kritéria pro „produkty se zanedbatelným rizikem“?	35
5.10.	Jsou vyňaty „produkty se zanedbatelným rizikem“?	36
5.11.	Lze některým komoditám z určité země přiřadit "zanedbatelné riziko"?	36
5.12.	Na jaký časový okamžik by se měly kontroly zaměřit při kontrole dodržování požadavku „nezpůsobující odlesňování“?	36
5.13.	Jaké produkty by měly hospodářské subjekty a obchodníci dokumentovat v rámci svých povinností náležitě péče?	36
5.14.	Kdy budou muset hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, předložit své první výroční zprávy podle čl. 12 odst. 3 nařízení?	36

5.15. Bude existovat vzor prohlášení o náležitě péči, který musí vyplnit subjekty v sedmi komoditních odvětvích, na něž se nařízení vztahuje?	36
5.16. Bude existovat předem stanovený formát nebo seznam otázek pro provedení náležitě péče?	37
5.17. Musí se hospodářské subjekty a obchodníci (a/nebo jejich zplnomocnění zástupci), kteří chtějí uvádět, dodávat nebo vyvážet relevantní produkty na trh EU nebo z něj, registrovat v informačním systému?	37
5.18. Vydá Komise další podrobnosti týkající se nástrojů družicových snímků, které mají být použity ke kontrole souladu relevantních produktů (například ohledně minimálního rozlišení)?	37
5.19. Jak často by měly být v informačním systému předkládány výkazy náležitě péče a mohou se týkat více zásilek/dávek? Co situace, kdy mohou být relevantní produkty uváděny na trh postupně v průběhu určitého časového období?	37
5.20. Jaké je nejzazší datum pro podání DDS?	39
6 Systém referenčního srovnávání (benchmarking) a partnerství	39
6.1. Co je to benchmarking zemí?	39
6.2. Jaká je metodika?	40
6.3. Jak mohou zúčastněné strany přispět?	40
6.4. Mohou země sdílet relevantní údaje s Komisí?	40
6.5. Bude v posuzování zahrnuto i riziko nesouladu s příslušnými právními předpisy?	40
6.6. Jaká podpora je poskytována producentům zemím a drobným zemědělcům?	41
6.7. Jaké jsou prvky iniciativy Team Europe?	41
6.8. Jak souvisí iniciativa Team Europe s CSDDD (Corporate Sustainability Due Diligence Directive, tj. Směrnice o náležitě péči podniků v oblasti udržitelnosti)?	42
6.9. Jak můžeme zmírnit riziko, že se hospodářské subjekty budou vyhýbat určitým dodavatelským řetězcům nebo určitým producentům zemím/regionům, které jsou zařazeny do kategorie "vysoké riziko"?	42
6.10. Jak EU zajistí transparentnost?	42
7 Podpora implementace	42
7.1. Co je informační systém a „jednotný portál EU“?	42
7.2. Jak bude zajištěna bezpečnost dat?	43
7.3. Jak se mohou hospodářské subjekty a obchodníci registrovat?	43
7.4. Dokáže systém ukládat často používaná data?	43
7.5. Může systém pomoci zemědělcům identifikovat jejich geolokaci?	43
7.6. Lze prohlášení o náležitě péči změnit?	44
7.7. Kdo může zobrazit geolokalizační údaje uložené v informačním systému?	44
7.8. Jaký formát dat je nutný pro nahrání zeměpisné polohy do informačního systému? Jaký formát bude akceptován pro připojení geolokalizačních souřadnic k prohlášením o náležitě péči v Informačním systému?	44
7.9. Kdy bude informační systém připraven?	44
8 Harmonogram	44
8.1. Kdy Nařízení vstoupí v platnost a účinnost?	44
8.2. A co období mezi těmito daty?	45
8.3. Jak prokázat, že produkt byl vyroben před vstupem nařízení v platnost? Jaká jsou pravidla pro výrobu produktů ze skotu?	45

9 Další otázky	45
9.1. Jaké jsou povinnosti hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou MSP, v případě uvádění na trh nebo vývozu relevantního produktu, vyrobeného z relevantního produktu nebo relevantní komodity, uvedené na trh během období legisvakance (tj. v období mezi dnem nabytí platnosti - 30.6.2023 a dnem nabytí účinnosti - 30.12.2024)?	45
9.2. Jaké důkazy jsou nezbytné k prokázání toho, že produkt byl uveden na trh před datem podání žádosti (tj. jaké dokumenty jsou považovány za důkaz „uvedení na trh“)?	47
9.3. Mohou být produkty uvedené na trh EU během přechodného období smíchány s produkty, které jsou v souladu s nařízením a které jsou uvedeny na trh EU po skončení přechodného období, pokud lze prokázat, že každá šarže v rámci této šarže byla buď uvedena na trh EU během přechodného období, nebo je v souladu s nařízením?	47
9.4. Jak bude v praxi fungovat míchání komodit naskladněných během přechodného období s komoditami, které budou uvedeny na trh po 30. prosinci 2024, zejména v informačním systému?	47
9.5. Kdy v praxi začíná a končí přechodné období?	47
9.6. Jak mají příslušné orgány provádět kontroly produktů, které byly uvedeny na trh EU během přechodného období, aby zajistily soulad s nařízením?	48
9.7. Vydá Komise metodické pokyny?	48
9.8. Vydá Komise pokyny pro konkrétní komodity?	48
9.9. (83) Jaké ohlašovací povinnosti mají hospodářské subjekty?	48
9.10. Co je Středisko EU (EU Observatory) pro sledování odlesňování a znehodnocování lesů?	49
9.11. Co představuje vysoké riziko a jak dlouho může trvat pozastavení?	49
9.12. Jak souvisí Nařízení se směrnicí EU o obnovitelných zdrojích energie?	50
10. Penalties	50
10.1. Co znamená, že sankcemi stanovenými členskými státy EU nejsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES?	50
10.2. Jaká je maximální výše pokuty?	50
10.3. Pokud jde o směrnici o veřejných zakázkách, je na členských státech EU, aby při provádění nařízení rozhodly, zda má být samočištění povoleno?	51
10.4. Podle čl. 25 odst. 3 EUDR „členské státy oznámí Komisi pravomocné rozsudky“ a sankce uložené právními osobám. Komise zveřejní seznam těchto rozsudků na svých internetových stránkách. Týká se to všech správních rozhodnutí, nebo soudních rozhodnutí?	51
10.5. Na svém pozemku, kde nyní chovám krávy, jsem pokácel několik malých stromků. Dřevo a maso z krav hodlám prodávat na místním trhu v EU. Budou mi za jejich prodej uloženy sankce, protože jsem stromy pokácel?	51
10.6. Co mám dělat, když mám v informačním systému problémy související s IT?	51

1 Dosledovateľnosť

1.1. Prečo a ako musia hospodárske subjekty zbierať súradnice?

Nařízení vyžaduje, aby hospodárske subjekty, ktoré nie sú malými a strednými podnikmi (ďalej len MSP), shromažďovali zemepisné súradnice pozemkov, kde boli komodity vyprodukované.

Dosledovateľnosť k pozemku (tj. požiadavka shromažďovať zemepisné súradnice pozemkov, kde boli komodity vyprodukované) **je nezbytná k preukázaniu, že na konkrétnom mieste nedochádza k žiadnemu odlesňovaniu**. Geografické informácie spájajúce produkty s pozemkom, ktorý využívajú časť priemyslu a rada certifikačných organizácií. K overeniu, či geolokácia deklarovaných komodít a produktov súvisí s odlesňovaním, lze použiť diaľkový průzkum Země (letecké či satelitní snímky) alebo jiné informace (např. fotografie z terénu s údajmi o mieste a čase).

Geolokační souřadnice musí být uvedeny v prohlášeních o náležitě péči, ktoré jsou hospodárske subjekty povinné vložit do Informačního systému před uvedením produktů na trh nebo jejich vývozem. Jde tedy o základní část Nařízení, které zakazuje uvádění na trh nebo vývoz jakéhokoli produktu spadajícího do působnosti Nařízení, jehož zemepisné souřadnice dosud nebyly shromážděny a předloženy jako součást prohlášení o náležitě péči.

Sběr geolokačních souřadnic pozemku lze provádět prostřednictvím mobilních telefonů, ručních [zařízení globálního navigačního satelitního systému](#) (GNSS) a rozšířených a volně použitelných digitálních aplikací (např. geografické informační systémy (GIS)). Nevyžadují pokrytí mobilní sítí, pouze solidní signál GNSS, jako poskytuje Galileo.

U pozemků o rozloze větší než 4 hektary používaných k produkci jiných komodit než skotu musí být geolokace poskytnuta pomocí polygonů, což znamená zemepisnou šířku a délku s přesností na šest desetinných míst k popisu obvodu každého pozemku. U pozemků menších než 4 hektary mohou hospodárske subjekty (a obchodníci, kteří nejsou MSP) k určení geolokace použít polygon nebo jeden bod zemepisné šířky a délky s přesností šesti desetinných míst. Zařízení, kde se chová skot, lze popsat pomocí jediného bodu geolokační souřadnice.

Upozorňujeme, že nařízení neukládá přímé povinnosti producentům ze třetích zemí (pokud přímo neuvádějí produkty na trh EU).

1.2. Měly by být všechny komodity (dovážené, vyvážené, obchodované) dosledovateľné?

Požadavky na dosledovateľnosť se vzťahujú na všetky relevantní komodity uváděné a dodávané na trh EU či z něj vyvážené.

Nařízení vyžaduje, aby hospodárske subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou MSP) před dodáním na trh relevantního produktu, jeho uvedením na trh nebo před jeho vývozem dohledali pozemek produkce **všech relevantních komodit**. V důsledku toho **je nutné předkládat prohlášení o náležitě péči u produktů dovážených, vyvážených i obchodovaných v rámci vnitřního trhu EU, a to včetně geolokalizace**.

1.3. Jak to funguje u hromadně obchodovaných nebo složených produktů?

U produktů obchodovaných **ve velkém**, jako je například sója nebo palmový olej, to znamená, že hospodářský subjekt (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) musí zajistit, aby byly identifikovány všechny pozemky, jichž se zásilka týká, a aby komodity nebyly v žádném kroku procesu smíchány s komoditami neznámého původu nebo z oblastí odlesněných nebo znehodnocených po datu uzávěrky 31. prosince 2020.

U relevantních složených produktů, jako je např. dřevěný nábytek s různými dřevěnými složkami, musí hospodářský subjekt určit geolokalizaci všech pozemků, na nichž byla relevantní komodita (např. dřevo) použita pro výrobní proces vyprodukována. Složky relevantních komodit nesmějí být ani neznámého původu, ani z oblastí odlesněných nebo znehodnocených po datu uzávěrky.

V případě složených produktů obsahujících více různých relevantních komodit nebo produktů (například čokoládová tyčinka obsahující kakaový prášek, kakaové máslo a palmový olej) bude muset hospodářský subjekt uvádějící takový produkt na trh EU provést náležitou péči pouze u hlavní komodity a (odvozených) produktů považovaných za relevantní podle EUDR, což je komodita uvedená v levém sloupci přílohy I. Například v případě čokoládových tyčinek (kód 1806) je relevantní komoditou s nimi spojenou kakao. To znamená, že povinnost náležité péče a požadavky na informace se vztahují pouze na relevantní produkty uvedené v pravém sloupci přílohy I v rámci relevantní komodity, kterou čokoládová tyčinka obsahuje nebo z níž byla vyrobena, což je v tomto případě kakaový prášek a kakaové máslo v rámci komodity kakao.

1.4. Jsou povoleny spotřebitelské řetězce, v rámci kterých dochází k mísení komodit (mass balance chain of custody)?

Nařízení vyžaduje dosledovatelnost komodit až k pozemku produkce u všech relevantních produktů, uvedených v Příloze I Nařízení.

Takové postupy, které umožňují v kterémkoli kroku dodavatelského řetězce mísit komodity nezpůsobující odlesňování s komoditami neznámého původu nebo komoditami způsobující odlesňování **nejsou podle Nařízení povoleny**, protože nezaručují, že komodity uvedené na trh nebo vyvážené, nezpůsobují odlesňování. Komodity uváděné na trh nebo vyvážené proto musí být v každém stupni dodavatelského řetězce odděleny od komodit neznámého původu nebo od komodit způsobujících odlesňování.

1.5. Co když je nějaká část produktu nevyhovující?

Je-li část relevantního produktu nevyhovující, **musí být nevyhovující část identifikována a oddělena** od zbytku před uvedením relevantního produktu na trh nebo vývozem, přičemž tato část nesmí být uvedena na trh ani vyvezena.

Pokud identifikaci a oddělení nelze provést, například z důvodu smíchání s ostatními, pak celý relevantní produkt nevyhovuje, protože nelze zaručit, že jsou splněny podmínky čl. 3 Nařízení a nesmí být tedy uveden na trh ani vyvezen.

Například, pokud byly všechny volně skladované komodity smíchány a pochází z několika stovek pozemků, skutečnost, že jeden z těchto pozemků byl po roce 2020 odlesněn, zapříčiní závadnost celého relevantního produktu jako celku.

Tím nejsou dotčeny případy, kdy 100 % relevantních komodit nebo relevantních produktů uvedených na trh EU 1) lze vysledovat k pozemku, 2) je legální a ve smyslu Nařízení nezpůsobují odlesňování, 3) v žádném okamžiku nebyly smíchány s komoditami neznámého původu nebo způsobujícími odlesňování.

1.6. Jaká pravidla platí v případě půdy, která není zahrnuta v registru nemovitostí?

Jak se bude postupovat v oblastech, kde veřejná či komunální půda nenaplnuje definici pozemku dle čl. 2 Nařízení?

Nařízení vyžaduje, aby komodity uváděné na trh Unie nebo z něj vyvážené byly vyprodukovány nebo sklizeny na půdě označené jako pozemek. Neexistence katastru nemovitostí nebo absence formálního právního titulu by neměla bránit označení za pozemek v případě půdy, která je de facto využívána jako pozemek.

1.7. Jakou plochu (v hektarech) může polygon pokrýt?

Nařízení nestanovuje pevnou hranici minimální nebo maximální velikosti pozemků, pokud pozemek zachycuje přesnou oblast produkce a má dostatečně homogenní podmínky, aby bylo možné vyhodnotit celkovou úroveň rizika odlesňování a znehodnocování lesů spojenou s relevantními produkty produkovanými na tomto pozemku. Viz také otázka č. 1 týkající se zeměpisných souřadnic pozemků o rozloze menší než 4 ha.

Plocha polygonů, které lze do informačního systému importovat, není omezena, ale celková velikost souboru DDS nesmí překročit 25 Mb.

1.8. Musí být zeměpisná poloha ve všech případech zajištěna pomocí polygonů?

Ne. U pozemků o rozloze menší než čtyři hektary (pouze) lze geolokaci popsat pouze jedním bodem zeměpisné šířky a délky. V případě skotu se nevyžadují polygony, ale pouze jednotlivé geolokalizační body, zejména pro všechna „zařízení“ (jak jsou definována v čl. 2 odst. 29 nařízení), kde byl skot chován.

1.9. Jak se mají deklarovat polygony v digitálním formátu?

Podrobná pravidla fungování informačního systému budou stanovena prováděcím aktem. Zúčastněné strany budou o tomto vývoji informovány a konzultovány prostřednictvím platformy více zúčastněných stran pro ochranu a obnovu světových lesů. Příslušné informace budou rovněž zveřejněny na internetových stránkách Komise. Informační systém pokud možno usnadní práci hospodářských subjektů tím, že při deklarování polygonů v prohlášení o náležité péči umožní nahrát některé široce používané digitální geolokalizační formáty přímo do systému. V současné době informační systém podporuje formát souborů GeoJSON a WGS-84 s projekcí EPSG-4326. Informační systém se bude časem vyvíjet na základě zpětné vazby od uživatelů.

1.10. Co když jsou katastry nemovitostí nebo informace o vlastnických právech nedostupné?

Jak mohou hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou MSP, získat geolokační údaje v zemích, kde neexistují žádné katastry nemovitostí a kde například zemědělci nemají přiděleno identifikační číslo případně nedisponují dokladem o vlastnictví své půdy?

Zemědělci mohou shromažďovat geolokaci svých pozemků například prostřednictvím mobilních telefonů. Mohou tak učinit bez ohledu na neexistenci katastru nemovitostí, nepřidělení IČ nebo absenci vlastnických listin. Od zemědělců nejsou vyžadovány žádné osobní údaje (pokud nejsou přímými dodavateli hospodářských subjektů nebo samotnými hospodářskými subjekty). Geolokace půdy, kterou obdělávají, je dostatečná.

Pokud jde o požadavek legálnosti, Nařízení vyžaduje soulad s právními předpisy země produkce. Pokud zemědělci hospodaří a prodávají své produkty podle těchto předpisů (které nemusí zahrnovat katastr nemovitostí či proces přidělování IČ), lze předpokládat naplnění požadavku legality i u hospodářských subjektů (či obchodníků, kteří nejsou MSP) při spolupráci s těmito dodavateli; přitom však zůstává zachována povinnost prověřit celý dodavatelský řetězec na riziko nesouladu.

Zjišťování informací o místu původu produktu či jeho souladu s legislativou probíhá u hospodářských subjektů (a obchodníků s výjimkou MSP) různými způsoby již nyní, ať už se jedná o přímé mapování dodavatelů nebo využití služeb zprostředkovatele, jako jsou družstva, certifikační orgány, vnitrostátní systémy sledovatelnosti nebo jiné společnosti. Právní odpovědnost za zajištění správnosti údajů o geolokalizaci a souladu s legislativou přitom stále nesou hospodářské subjekty (ev. obchodníci, kteří nejsou MSP), a to bez ohledu na způsob získávání těchto dat či využití služeb zprostředkovatele.

1.11. Může hospodářský subjekt využít geolokační údaje výrobce?

Ano, ale konečnou odpovědnost za jeho správnost nese hospodářský subjekt, nikoli výrobce, který jej poskytuje. Nařízení se nevztahuje na výrobce (tj. drobné zemědělce), kteří sami neuvádějí produkty na trh Unie (a nespádají tedy pod definici hospodářských subjektů a obchodníků).

V takovém případě bude muset hospodářský subjekt zaručit, že oblast, kde byla relevantní komodita vyprodukována, je správně zmapována a že geolokace odpovídá pozemku. Mezi postupy a opatření hodnocení rizik, která může hospodářský subjekt použít, patří podpůrná opatření pro dodavatele ke splnění požadavků tohoto Nařízení, zejména pro drobné zemědělce, prostřednictvím budování kapacit a dalších investic.

1.12. Měly by hospodářské subjekty ověřit geolokalizaci?

Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou MSP, **musí ověřit a prokázat, že geolokalizace je správná.**

Zajištění pravdivosti a přesnosti geolokačních informací je stěžejní povinností, které musí hospodářský subjekt a obchodníci plnit. Poskytnutí nesprávných údajů o zeměpisné poloze by znamenalo porušení povinností hospodářských subjektů (a obchodníků, kteří nejsou MSP) podle Nařízení.

1.13. Měla by se náležitá péče opakovat u produktů ze stejného pozemku?

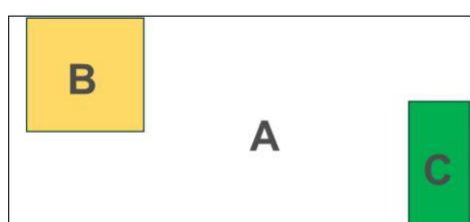
Ke každému relevantnímu produktu se váže povinnost geolokačních informací, které mají být uvedeny v prohlášeních o náležitě péči prostřednictvím Informačního systému. Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou MSP) tak **budou muset uvést tyto informace pokaždé**, když hodlají uvést, dodat na trh nebo vyvézt relevantní produkt. Náležitá péče se musí opakovat (tj. aktualizovat) pro každý relevantní produkt, včetně poskytnutí příslušných geolokačních souřadnic.

1.14. Může polygon zahrnovat několik pozemků?

Polygony se používají k popisu obvodu pozemků, kde byla komodita vyprodukována. **Každý polygon by měl označovat pouze jeden pozemek, ať už je souvislý nebo ne.** Pokud je relevantní produkt vyprodukován z komodit z několika pozemků, musí být poskytnut odpovídající počet polygonů v jednom prohlášení o náležitě péči. Nelze vytvářet libovolné polygony, které by v sobě nezahrnovaly pouze dotčené pozemky produkce.

1.15. Co když se relevantní komodita vyrábí na pozemku v rámci jedné nemovitosti, včetně dalších pozemků?

Situaci lze nejlépe popsat následujícím příkladem.

A -> nemovitost

B -> pozemek, kde byla komodita vyprodukována (např. sója)

C -> odlesněná oblast

i) Pokud se relevantní komodita (v příkladu sója) vyrábí v oblasti B, jaká zeměpisná poloha by měla být uvedena?

Na základě definice pozemku („pozemek v rámci jedné nemovitosti“) by měl hospodářský subjekt uvést pouze zeměpisnou polohu pozemku, na kterém se relevantní komodita produkuje (v příkladu oblast B).

ii) Co když je odlesňování v oblasti C legální a probíhá po datu ukončení

- pokud se v oblasti C neprodukuje žádná relevantní komodita, odlesňování v oblasti C neovlivňuje soulad sóji vyprodukované v oblasti B.

- Pokud se v oblasti C produkuje jiná relevantní komodita (např. skot), pak skot není v souladu s předpisy (nezpůsobil odlesňování), ale sója z oblasti B je v zásadě v souladu s předpisy.

- Pokud se v oblastech B a C vyrábí stejná komodita (sója), bude muset hospodářský subjekt dosáhnout zanedbatelného rizika, zejména s ohledem na vysoké riziko mísení v rámci jednoho pozemku (čl. 10 odst. 2 písm. j)).

- iii) **Co když je právní status nemovitosti A ovlivněn nezákonností ve smyslu nařízení (například pokud dochází k nezákonnému odlesnění v oblasti C)? Je tím dotčena sója vyprodukovaná v oblasti B?**

Sója vyprodukovaná na ploše B není legální, a tudíž není v souladu s právními předpisy, protože právní status produkční plochy (tedy nikoli pozemku, ale celého pozemku, v souladu s čl. 2 odst. 40) není v souladu s příslušnými právními předpisy země produkce.

1.16. Mohou být polygony vytvářeny jako kruhy či elipsy?

Neexistuje povinnost ani možnost poskytovat údaje o pozemku pomocí obvodu kruhu či elipsy. **U pozemků větších než čtyři hektary** (pro produkci relevantních komodit jiných, než je dobytek) musí být geolokace poskytnuta použitím polygonů (nikoli pomocí kruhů zadáním jednoho středu) s dostatečnými body zeměpisné šířky a délky k vyjádření obvodu každého pozemku.

1.17. Jak by mělo být deklarováno místo produkce smíšeného zboží?

Hospodářský subjekt musí oznámit místo produkce veškerého zboží, které je skutečně odesíláno do EU.

Například pokud je vyhovující zboží z více míst produkce smícháno do stejného sila, stohu, hromady, cisterny atd. a poté je některé z tohoto zboží uvedeno na trh EU

- Deklarované místo produkce by mělo zahrnovat místo produkce veškerého zboží, které vstoupilo do sila od jeho posledního vyprázdnění (a mohlo by tedy být zahrnuto do zásilky).
- Pokud se sila nevyprazdňují pravidelně, musel by hospodářský subjekt deklarovat místo produkce veškerého zboží, které vstoupilo do sila během období, které zajistí, že nedojde k promíchání komodit s neznámým místem produkce. Například při stahování části zboží uloženého v silu by to bylo možné bezpečně provést tak, že by se deklarovala zeměpisná poloha veškerého předchozího zboží, které do sila vstoupilo, a to až do výše minimálně 200 % kapacity sila za předpokladu, že silo pracuje v systému „first-in first-out“. Tento přístup se vztahuje na relevantní komodity nebo produkty skladované ve stozích, nádržích atd. a na veškeré průběžné zpracování.
- Deklarování místa produkce x množství zboží, které vstoupilo do sila, kde x je množství uvedené na trh EU, není podle nařízení povoleno, protože by tím byl porušen zákaz podle nařízení uvádět na trh Unie produkty neznámého původu.

Tím nejsou dotčena přechodná ustanovení popsaná v oddíle 9.

1.18. Za jakých okolností mohou hospodářské subjekty v prohlášení o náležitě péči deklarovat více pozemků, než kterých se skutečně týká produkce konkrétní komodity uváděné na trh? Jaké jsou dopady „nadměrného prohlášení“?

Podstata nařízení vyžaduje shodu mezi komoditami/produkty uváděnými na trh a pozemky, na nichž byly skutečně vyprodukovány (nařízení je tedy postaveno na zásadě přísné sledovatelnosti, podle níž musí hospodářské subjekty shromažďovat přesné zeměpisné souřadnice odpovídající pozemkům, na nichž byly vyprodukovány). Hospodářský subjekt však

může za určitých okolností poskytnout geolokalizační souřadnice pro omezený počet pozemků vyšších než těch, na nichž byly komodity vyprodukovány:

Hospodářské subjekty mohou deklarovat „nadbytek“ pouze v situacích, kdy je hromadná komodita plně vysledovatelná k pozemku a nedochází k jejímu mísení s komoditou neznámého původu nebo s nevyhovujícími komoditami. Pokud je taková velkoobjemová komodita smíchána v průběhu logistického nebo výrobního procesu, například v sílech pro skladování, na palubě lodí pro přepravu nebo ve mlýnech během výrobního procesu, může hospodářský subjekt využít prohlášení o nadměrném množství, pokud a kdy je na trh uvedena pouze část celku. Od hospodářských subjektů se vyžaduje, aby získávaly údaje o sledovatelnosti, které jsou co nejpodrobnější.

Pokud hospodářský subjekt v prohlášení o náležité péči uvede „nadměrně“, přebírá plnou odpovědnost za soulad všech pozemků, u nichž je uvedena geolokalizace, bez ohledu na to, zda se těchto pozemků týká produkce komodit/produktů, které jsou nakonec uvedeny na trh. Pokud jeden pozemek „geolokalizovaný“ v prohlášení o náležité péči není v souladu, není v souladu celý soubor pozemků „geolokalizovaných“. V těchto případech musí hospodářský subjekt, který deklaruje pozemky v nadměrném množství, rovněž provést náležitou péči v plném rozsahu v souladu s povinnostmi podle EUDR, a to u všech deklarovovaných pozemků (včetně těch v nadměrném množství), a musí předložit důkazy o tom, že 1) riziko nesouladu (pokud jde o požadavek na neodlesňování a zákonnost) bylo posouzeno v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně přírody a krajiny. 10 odst. 2 EUDR pro všechny pozemky, 2) že při tomto posouzení vzal hospodářský subjekt v úvahu zejména kritéria i) a j) podle čl. 10 EUDR a 3) že toto riziko je u všech pozemků zanedbatelné. Podrobněji musí hospodářský subjekt zvážit existenci rizika, pokud je spojení relevantních produktů s pozemky, na nichž byly relevantní komodity vyprodukovány, obtížné podle čl. 10 odst. 2 písm. i) EUDR a také pokud je riziko obcházení nařízení nebo smíchání s relevantními produkty neznámého původu zanedbatelné podle čl. 2 písm. j) EUDR. Hospodářský subjekt musí tato rizika snížit na zanedbatelnou úroveň před uvedením nebo zpřístupněním takových produktů na trhu nebo jejich vývozem.

Aniž jsou dotčeny výše uvedené případy, postupy sledovatelnosti, jejichž cílem je deklarovat nadměrné množství pozemků (například na regionální nebo celostátní úrovni), obecně nejsou v souladu s pravidly tohoto nařízení. Takové postupy by hospodářským subjektům neumožnily splnit jejich základní povinnosti náležité péče, zejména zmírnit riziko obcházení (tj. není možné provádět náležitou péči podle čl. 8 nařízení v celé zemi). Rovněž by to ztížilo práci příslušných orgánů členských států EU, což by ztížilo (nebo dokonce znemožnilo) plnění jejich povinností provádět kontroly podle čl. 16.

1.19. Jak geolokalizace umožní kontrolu prohlášení v praxi?

Jak geolokace umožní v praxi ověřit platnost prohlášení o tom, že nedochází k odlesňování? Budou porovnány satelitní snímky a mapy odlesnění? Budou existovat základní mapy lesních oblastí nebo oblastí, kde došlo k odlesňování a degradaci lesů? Jak to bude fungovat, pokud nebude k dispozici geolokace farem, plantáží nebo koncesí?

Je odpovědností hospodářského subjektu (nebo obchodníků, kteří nejsou MSP) shromažďovat geolokační souřadnice pozemků, kde byly komodity vyprodukovány. Pokud hospodářský subjekt nemůže shromáždit geolokační údaje o všech pozemcích, souvisejících s relevantním produktem, nesmí v souladu s článkem 3 Nařízení tento produkt uvádět na trh ani vyvážet.

Hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou MSP) a příslušné orgány by mohly porovnat geolokační souřadnice se satelitními snímky nebo mapami lesního porostu, aby posoudily, zda produkty splňují požadavek Nařízení proti odlesňování. Právní odpovědnost však zůstává na hospodářských subjektech (a obchodnících, kteří nejsou MSP).

1.20. Jak bude EU kontrolovat platnost prohlášení o tom, že nedochází k odlesňování?

Příslušné orgány členských států EU by měly provádět kontroly, aby zjistily, že relevantní komodity a produkty, které byly nebo mají být uvedeny na trh, dodány na trh nebo vyvezeny, pocházejí z pozemků nezpůsobující odlesňování a byly vyprodukovány legálně (v souladu s jejich povinnostmi podle čl. 16). To zahrnuje provádění kontrol platnosti prohlášení o náležité péči a celkového souladu hospodářských subjektů a obchodníků s ustanoveními Nařízení.

Další informace o rozsahu povinností pro příslušné orgány členských států naleznete v člancích 18 a 19 Nařízení.

1.21. Jaký typ kontrol mohou příslušné orgány členských států EU provádět ve třetích zemích v případě, že je produkt považován za potenciálně nevyhovující EUDR?

Příslušné orgány mohou provádět audity v terénu ve třetích zemích podle čl. 18 odst. 2 písm. e) nařízení, pokud s tím tyto třetí země souhlasí, a to prostřednictvím spolupráce se správními orgány těchto třetích zemí.

Je třeba poznamenat, že nařízení nevyžaduje, aby příslušné orgány členských států EU konzultovaly země produkce, pokud je produkt vyhodnocen jako „potenciálně nevyhovující“ nebo „nevyhovující“.

1.22. Budou příslušné orgány používat definice z Nařízení?

V souvislosti s implementací tohoto Nařízení **budou příslušné orgány členských států EU používat definice uvedené v čl. 2 Nařízení.** Nařízení je závazným legislativním aktem v EU. Musí být uplatňován stejným způsobem v celém svém rozsahu ve 27 členských státech EU.

1.23. Co je to dosledovatelnost dodavatelského řetězce?

Informace, dokumenty a údaje, které hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou MSP mají povinnost shromažďovat a uchovávat po dobu 5 let, aby prokázali soulad s Nařízením, jsou uvedeny v čl. 9 a Příloze II, jakož i v čl. 2 odst. 28, pokud jde o údaje týkající se geolokace.

Hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou MSP) provádějí náležitou péči u všech relevantních produktů dodaných každým konkrétním dodavatelem. Proto zavedou systém náležité péče, který zahrnuje shromažďování informací, údajů a dokladů potřebných ke splnění požadavků uvedených v čl. 9; opatření k posouzení rizik, jak je popsáno v čl. 10; opatření ke zmírnění rizik, jak je uvedeno v čl. 11. Požadavky na zavedení a udržování systémů náležité péče, podávání zpráv a vedení záznamů jsou uvedeny v čl. 12. Hospodářské subjekty sdělí hospodářským subjektům a obchodníkům na dalších stupních dodavatelského řetězce veškeré informace nezbytné k prokázání toho, že byla vykonána náležitá péče a že nebylo zjištěno žádné nebo pouze zanedbatelné riziko..

Hospodářské subjekty a obchodníci dále v dodavatelském řetězci, kteří obdrží takové informace, mohou založit svou vlastní náležitou péči na obdržených informacích, ale skutečnost, že jiný hospodářský subjekt nebo obchodník na vyšším stupni hodnotového řetězce provedl náležitou péči, je v žádném případě nezabývá jejich vlastní zodpovědnosti.

Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou MSP, jsou povinni zajistit správnost údajů o dosledovatelnosti, které poskytují příslušným orgánům v členských státech prostřednictvím předání prohlášení o náležitě péči do Informačního systému.

Vývoj a fungování Informačního systému bude v souladu s relevantními ustanoveními o ochraně údajů. **Systém bude navíc vybaven bezpečnostními prvky, která zajistí integritu a důvěrnost sdílených informací.**

1.24. Jak bude dosledovatelnost fungovat u produktů z více zemí?

Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou MSP, jsou povinni zajistit, aby požadované informace o dosledovatelnosti, které předávají příslušným orgánům v členských státech, byly správné, **bez ohledu na délku nebo složitost jejich dodavatelských řetězců.**

Informace o dosledovatelnosti mohou být v průběhu dodavatelského řetězce přidávány. Například hromadná zásilka sóji, která pochází z několika stovek pozemků z několika zemí, musí být provázána s prohlášením o náležitě péči, které zahrnuje všechny relevantní země produkce a informace o geolokaci pro každý jednotlivý pozemek ze všech zemí, které se podílely na zásilce.

1.25. Co je to „datum nebo časový rozsah výroby“?

Hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) jsou povinni shromažďovat informace o datu nebo časovém rozsahu výroby podle povinností stanovených v čl. 9 nařízení. Tyto informace jsou potřebné ke zjištění, zda relevantní produkt nezpůsobuje odlesňování. Proto se vztahuje na komodity, na které se vztahuje nařízení a které jsou uváděny na trh EU, nebo na komodity, které se používají k výrobě relevantních produktů, na něž se vztahuje nařízení.

U komodit jiných než skot se datum produkce vztahuje k datu sklizně komodit a časový rozsah produkce se vztahuje k období/trvání výrobního procesu (například v případě dřeva by se „časový rozsah produkce“ vztahoval k trvání příslušných těžebních operací). Datum produkce i časový rozsah produkce by se měly vztahovat k určeným pozemkům.

Pokud nejsou k dispozici přesnější informace vzhledem ke specifikům produkce, lze použít rok sklizně a/nebo období sklizně.

U relevantních produktů v rámci komodity „skot“ se časový rozsah produkce vztahuje na dobu života zvířete od okamžiku narození do okamžiku porážky. Pokud je živý skot (kód HS 0102 21, 0102 29) uváděn na trh EU (např. dovozem nebo prvním prodejem krávy po jejím narození v EU), bude třeba shromáždit a předložit spolu s prohlášením o náležitě péči (DDS) všechny geolokalizace až do prvního uvedení na trh EU. Pokud je živý skot následně dodáván na trh EU, budou obchodníci, kteří nejsou MSP, povinni shromáždit a doplnit všechny další geolokalizace zařízení, v nichž byl skot chován po prvním uvedení na trh EU (viz čl. 9 odst. 1 písm. d) nařízení). V případě obchodníků z řad malých a středních podniků nebudou muset přidávat geolokalizace ani vydávat nové DDS, ale měli by uchovávat informace týkající se relevantních

produktů, které hodlají dodávat na trh, po dobu nejméně 5 let, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 3 a 4.

Upozorňujeme, že podle čl. 1 odst. 2 nařízení a v souladu s definicí pojmu „ vyprodukované“ v čl. 2 odst. 14 se nařízení EUDR nevztahuje na skot a produkty ze skotu, pokud se skot narodil před vstupem nařízení v platnost, tj. před 29. červnem 2023.

1.26. Jak funguje dosledovatelnost u skotu?

Stačilo by uvést geolokaci pozemku, kde se tele narodilo? Některý skot může být před porážkou přemístěn na jedno nebo více míst.

Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou MSP), kteří uvádějí na trh produkty skotu, musí geolokalizovat všechna zařízení spojená s chovem dobytka, včetně místa narození, farem, kde byl krmen, pastvin a jatek (pro každou z těchto „provozoven“ je však vyžadována pouze geolokalizace odpovídající jednomu bodu zeměpisné šířky a délky, nikoli polygonům).

1.27. Co když dodavatelé neposkytnou požadované informace?

Pokud hospodářský subjekt (nebo obchodník, který není MSP), který uvádí komoditu na trh, není schopen získat od dodavatelů informace požadované Nařízením, nesmí relevantní produkty uvádět na trh ani vyvážet, protože by to znamenalo porušení Nařízení a potenciálně vedlo k sankcím.

1.28. Měly by být uvedeny souřadnice pro pozemky v zemích s nízkým rizikem?

Neexistuje žádná výjimka pro požadavek dosledovatelnosti prostřednictvím geolokace. Hospodářský subjekt musí rovněž posoudit složitost příslušného dodavatelského řetězce, riziko obcházení Nařízení a riziko smísení s produkty neznámého původu nebo pocházejícími ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „vysoké riziko“ nebo „standardní riziko“. Pokud hospodářský subjekt obdrží nebo se dozví jakékoli relevantní informace, které by poukazyvaly na riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s tímto Nařízením nebo že je toto Nařízení obcházeno, splní všechny povinnosti podle článků 10 a 11 a veškeré relevantní informace neprodleně sdělí příslušnému orgánu.

1.29. Vztahuje se požadavek zákonnosti na půdu nezpůsobující odlesňování?

Relevantní komodity a relevantní produkty nelze uvést na trh ani vyvézt, pokud nebyly vyprodukovány v souladu s příslušnými právními předpisy země produkce podle požadavku uvedeného v čl. 3 písm. b).

Povinnosti podle čl. 3 jsou kumulativní, tzn. že musí být splněny všechny: kromě požadavku „**nezpůsobování odlesňování**“ (čl. 3 písm. a) a požadavku, aby se na komodity nebo produkty vztahovalo prohlášení o náležité péči (čl. 3 písm. c)., **musí být splněn požadavek zákonnosti (čl. 3 písm. b).**

1.30. Existují nějaké povinnosti pro země mimo EU?

Na země mimo EU se nevztahují žádné právní povinnosti. Toto Nařízení stanoví povinnosti pro hospodářské subjekty a obchodníky (viz kapitola 2 Nařízení), jakož i pro členské státy EU a jejich příslušné orgány (viz kapitola 3 Nařízení).

Mnoho zemí po celém světě však přijalo opatření k podpoře dodavatelských řetězců nezpůsobujících odlesňování, posílení veřejných systémů dosledovatelnosti relevantních komodit atd., čímž usnadňují plnění společností s povinnostmi podle tohoto Nařízení.

1.31. Jak mohou producenti sdílet geolokalizační údaje, když některé vlády sdílení těchto údajů zakazují?

Jedním ze základních požadavků na hospodářské subjekty a obchodníky podle tohoto nařízení je shromažďování informací o zeměpisné poloze pozemku (pozemků), na nichž byly komodity a produkty uváděné na trh EU nebo z něj vyvážené vyprodukovány (čl. 9 odst. 1 písm. d) nařízení). Hospodářské subjekty a obchodníci se nemohou odvolávat na existenci vnitrostátních právních předpisů, které zakazují sdílení těchto (veřejných) údajů s hospodářskými subjekty a obchodníky, aby byli zproštěni povinnosti shromažďovat a vkládat tyto údaje do informačního systému. Hospodářské subjekty a obchodníci musí v rámci svých povinností předkládat informace o zeměpisné poloze; v opačném případě nemohou hospodářské subjekty a obchodníci splnit požadavky na náležitou péči podle čl. 8, a proto nemohou relevantní produkty uvádět na trh EU, dodávat na něj nebo z něj vyvážet.

°°0°°

2 Rozsah

2.1. Jaké produkty jsou zahrnuty do Nařízení?

Nařízení se vztahuje pouze na produkty uvedené v Příloze I. Produkty nezařazené do Přílohy I nepodléhají požadavkům Nařízení, a to ani v případě, že by obsahovaly relevantní komodity vyjmenované v Nařízení. Nařízení se například nebude vztahovat na mýdlo, ani když bude obsahovat palmový olej.

Stejně tak produkty s kódem HS, který není uveden v Příloze I, ale které mohou obsahovat součásti nebo prvky odvozené z komodit, na které se vztahuje Nařízení – jako jsou automobily s koženými sedadly nebo pneumatikami z přírodního kaučuku – nepodléhají požadavkům Nařízení.

Pozn.: Nařízení předpokládá, že seznam relevantních produktů a popisy produktů může Komise změnit prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Kromě toho Komise posoudí potřebu a proveditelnost předložení legislativního návrhu Evropskému parlamentu a Radě na rozšíření oblasti působnosti Nařízení na další komodity na základě posouzení dopadu relevantních komodit na odlesňování a znehodnocování lesů. První přezkum rozsahu komodity se má uskutečnit do dvou let od vstupu Nařízení v platnost.

2.2. Jaká je situace v případě produktů, které jsou uvedeny v Příloze I, ale neobsahují relevantní komodity?

	vyrobené z komodity uvedené v Příloze I	NEvyrobené z komodity uvedené v Příloze I
Relevantní produkty uvedené v Příloze I	podléhá EUDR	NEpodléhá EUDR
Další produkty NEuvedené v Příloze I	NEpodléhá EUDR	NEpodléhá EUDR

Na produkty uvedené v Příloze I, které neobsahují nebo nejsou vyrobeny z komodit uvedených v Příloze I, se toto Nařízení nevztahuje.

„ex“ před kódem HS produktů v Příloze I znamená, že produkt popsáný v Příloze je „extraktem“ ze souboru produktů, zařazených pod tímto HS kódem. Například kód 9401 může zahrnovat sedadla vyrobená z jiných surovin než ze dřeva, ale pouze dřevěná sedadla podléhají požadavkům Nařízení. Podobně HS 0201 zahrnuje „hovězí maso, čerstvé nebo chlazené“, zatímco ex 0201 v příloze I nařízení zahrnuje pouze „hovězí maso, čerstvé nebo chlazené“, což znamená **skot rodu Bos a jeho podrodů**: Bos, Bibos, Novibos a Poephagus, ale na maso **zubrů** (rod Bison) nebo **buvolů** (rod Syncerus) se nařízení **nevztahuje**.

Pokud je relevantní produkt, např. „ex 4011 Nové pneumatiky z kaučuku“, vyroben ze směsi syntetického a přírodního kaučuku, musí hospodářský subjekt (nebo obchodník, který není malým a středním podnikem) vykonávat náležitou péči pouze u složky z přírodního kaučuku.

2.3. Platí Nařízení bez ohledu na množství nebo hodnotu?

Neexistuje žádná prahová hodnota objemu nebo hodnoty relevantní komodity nebo relevantního produktu, a to ani v rámci zpracovávaných produktů, na kterou by se Nařízení nevztahovalo.

Na hospodářské subjekty a obchodníky, kteří uvádějí, dodávají na trh nebo vyvážejí relevantní produkt uvedený v Příloze I, bez ohledu na jeho množství, se vztahují povinnosti vyplývající z Nařízení.

2.4. A co produkty vyprodukované v EU?

Produkty vyprodukované v EU **podléhají stejným požadavkům jako produkty vyprodukované mimo EU**. Nařízení se vztahuje na produkty uvedené v Příloze I, ať už jsou vyprodukovány v EU nebo dovezeny.

Pokud například společnost v EU vyrábí čokoládu (kód 1806, který je uveden v Příloze I), bude považována za hospodářský subjekt, na který se vztahují povinnosti podle Nařízení, a to i v případě, kdy kakaový prášek použitý v čokoládě již byl umístěn na trhu a byly splněny požadavky na náležitou péči (viz také otázka 38, týkající se hospodářských subjektů v dalších stupních dodavatelského řetězce).

2.5. Jak se Nařízení vztahuje na dřevo používané na obaly?

Například v případě výrobce obalů, který prodává obaly dalším výrobcům (za účelem ochrany konečného produktu – ne k prodeji jako konečný produkt spotřebitelům), text **„vyjma materiálu používaného pro balení, použitého výhradně jako balicí materiál na podporu, ochranu nebo převoz jiného produktu umístěného na trhu“ v Příloze I pod kódem Dřevo HS 4415** je třeba chápat takto:

Pokud je některý z dotčených obalů uváděn na trh nebo vyvážen jako samostatný produkt (tj. samostatný obal), nikoli jako obal pro jiný produkt, vztahuje se na něj Nařízení, a proto se na něj vztahují požadavky na náležitou péči.

Pokud se obal, klasifikovaný pod HS kódem 4415, používá na „podporu, ochranu nebo převoz“ jiného produktu, nevztahuje se na něj Nařízení.

Obalový materiál používaný výhradně jako balicí materiál na podporu, ochranu nebo převoz jiného produktu umístěného na trhu není relevantním produktem ve smyslu Přílohy I Nařízení, bez ohledu na HS kód, pod který spadají.

Tato výjimka se vztahuje také na uživatelské příručky, pokud jsou součástí zásilky a nebyly zakoupeny samostatně.

2.6. Bylo by vrácení relevantního prázdného obalu maloobchodníkem jeho dodavateli považováno za „dodání na trh EU“, pokud byl dotčený obal před vrácením uveden na trh EU samostatně (tj. jako samostatný obal)?

Pokud je dotčený obal uváděn na trh nebo dodáván na trh nebo vyvážen jako samostatný produkt (tj. samostatný obal), a nikoli jako obal jiného produktu, vztahuje se na něj nařízení, a proto se na něj vztahují příslušné požadavky náležité péče (viz výše uvedený dotaz). To by mělo platit, pokud je dotčený obal používán k samostatným obchodním účelům.

Jakmile se však dotčený obal stane obalovým materiálem používaným výhradně jako obalový materiál pro podporu, ochranu nebo přepravu produktu, pak se na něj nařízení nevztahuje.

2.7. Spadá obchodování s relevantními použitými produkty na trhu EU do oblasti působnosti nařízení?

Na použité produkty, které ukončily svůj životní cyklus a byly by jinak odstraněny jako odpad (viz 40. bod odůvodnění a příloha I), se povinnosti tohoto nařízení nevztahují.

2.8. Spadá do oblasti působnosti veškerý recyklovaný papír/lepenka?

Většina produktů z recyklovaného papíru/kartonu obsahuje malé procento původní buničiny nebo předspotřebitelského recyklovaného papíru (například zbytky lepenky, vyřazené během výroby kartonových krabic) ke zpevnění vláken.

Příloha I uvádí, že **Nařízení se nevztahuje na zboží, které je vyrobeno výhradně z materiálu, který dokončil svůj životní cyklus a který by byl jinak zlikvidován jako odpad** ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES. V souvislosti s recyklovaným materiálem není Nařízením formulována žádná povinnost.

Oproti tomu v případě, kdy **produkt obsahuje určité procento nerecyklovaného materiálu, pak podléhá požadavkům Nařízení** a nerecyklovaný materiál bude nutné vysledovat zpět k pozemku produkce pomocí geolokace.

Příloha I rovněž objasňuje, že nařízení se obecně vztahuje na vedlejší produkty výrobního procesu. V případě papíru/lepenky, které představují sběrový (odpadní a odpadní) produkt, je takový papír a lepenka vyňat z oblasti působnosti podle přílohy I (viz kapitoly 47 a 48 kombinované nomenklatury).

2.9. Co jsou to KN a HS kódy a jak by se měly užívat?

Nomenklatura, která se řídí Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, běžně známá jako „**Nomenklatura HS**“, je mezinárodní víceúčelová nomenklatura, která byla vypracována pod záštitou Světové celní organizace (WCO). Tato nomenklatura třídí zboží pomocí šestimístných kódů, které jsou uznávány na celém světě. Země/oblasti mohou přidat další čísla do univerzální šestimístné nomenklatury HS pro podrobnější klasifikaci.

Kombinovaná nomenklatura (kód KN) Evropské unie je osmimístný kód zboží, který dále člení globální nomenklaturu HS na specifitější zboží, v souladu s potřebami Evropského společenství.

Kód KN je základem pro prohlášení o zboží pro dovoz do Evropské unie nebo pro vývoz z Evropské unie a také pro statistiku obchodu uvnitř EU. Komodity a produkty v Příloze I Nařízení jsou klasifikovány podle kódů KN. Relevantní produkty v Příloze I Nařízení jsou klasifikovány v kombinované nomenklatuře uvedené v Příloze I Nařízení (EHS) č. 2658/87.

U dovozu je možné při propuštění zboží do volného oběhu, jak je definováno v čl. 201 Nařízení o CKU (EU) č. 952/2013, kód KN dále rozdělit na desetimístný kód TARIC vytvořený speciálně pro potřeby právních předpisů EU. Při celním řízení o propuštění do režimu vývozu, jak je definován v čl. 269 Nařízení (EU) č. 952/2013, může konečné pododdělení dosahovat nejvýše osmimístného kódu KN.

Jednotlivé články dodavatelského řetězce musí své produkty klasifikovat na základě Přílohy I základního Nařízení KN (Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku), aby zjistily, zda se na ně Nařízení vztahuje. HS kódy se mohou být upravovány každých 5 let. Nařízení EU o KN je novelizováno každý rok, aby odráželo veškeré aktualizace.

Další informace jsou dostupné na portálu EURLEX: [O celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku](#)

2.10. Kdy dochází k „dodání“ relevantního produktu, což znamená, že je uveden nebo zpřístupněn na trhu v rámci obchodní činnosti? Do jaké míry spadají do oblasti působnosti společnosti, které používají relevantní produkty ve své vlastní činnosti nebo je zpracovávají?

Je třeba rozlišovat mezi osobou v dodavatelském řetězci, která dováží nebo uvádí na trh EU relevantní produkt, a osobami dále v dodavatelském řetězci:

Pokud osoba uvádí na trh EU **relevantní produkt vyprodukovaný nebo vyrobený v EU**, dodává tím tento produkt na trh poprvé. Dodání předpokládá dohodu (písemnou nebo ústní) mezi dvěma nebo více právníckými nebo fyzickými osobami o převodu vlastnického nebo jiného majetkového práva týkajícího se daného produktu; vyžaduje, aby byl produkt vyroben nebo aby bylo zboží, pokud je uváděno na trh bez výroby, vyprodukováno (viz čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1266/2007). 2 odst. 14 EUDR). Taková činnost je podle EUDR relevantní bez ohledu na to, zda je relevantní produkt uváděn na trh za účelem a) zpracování, b) distribuce komerčním nebo nekomerčním spotřebitelům nebo c) použití v podnikání samotného hospodářského subjektu (viz čl. 2 ODS. 19 EUDR). Společnost je hospodářským subjektem a musí vykonávat náležitou péči a předložit DDS.

Pokud **má být relevantní produkt propuštěn do celního režimu „propuštění do volného oběhu“** v rámci obchodní činnosti a není určen pro soukromé použití nebo soukromou spotřebu, předpokládá se, že je určen k uvedení na trh, a to bez ohledu na „dodávku“ nebo bez ohledu na dohodu (písemnou nebo ústní) mezi dvěma nebo více právníckými nebo fyzickými osobami o převodu vlastnického nebo obdobného práva týkajícího se daného produktu.

Poté, co byl produkt uveden na trh, je „dodán“ na trh za účelem distribuce, spotřeby nebo použití, pokud dojde k dohodě mezi dvěma nebo více právníckými nebo fyzickými osobami o převodu vlastnictví nebo rovnocenné dohodě týkající se daného produktu (např. kupní nebo darovací smlouva) poté, co proběhla fáze výroby (a produkce v případě komodit), která je poskytována. EUDR obecně nestanoví povinnosti pro ty, kteří nabízejí logistické služby v dodavatelském řetězci (např. přepravní agenti/dopravci nebo celní zástupci nejsou „hospodářskými subjekty“ nebo „obchodníky ve smyslu EUDR), pokud neuvádějí produkt na trh nebo nevyvážejí.

Tyto situace lze vysvětlit na několika příkladech:

1. Automobilka B koupí od koželužny T v EU kůži z hovězího dobytka („relevantní produkt“), aby z ní vyrobila automobil, který bude používat kůži z hovězího dobytka na sedadla automobilu. Automobilka B uvede automobil (nerelevantní produkt) na trh prodejem konečným spotřebitelům. Automobilka B není hospodářským subjektem, protože automobil, který dodává na trh, není relevantním produktem podle přílohy I, ani obchodníkem, protože nedodává kůži ze skotu (jednotlivě) - na trh.
2. Automobilka B dováží (tj. propouští do celního režimu „propuštění do volného oběhu“) kůži skotu k výrobě automobilů. Automobilová společnost B je hospodářským subjektem, pokud dováží kůži pro svou vlastní obchodní činnost. Společnost B musí postupovat s náležitou péčí a předložit DDS před propuštěním do volného oběhu.
3. Zemědělec D nakupuje sójový šrot (relevantní produkt) od drtiče uvnitř trhu EU a krmí jím svá kuřata (nerelevantní produkt), která pak prodává. D není při prodeji kuřat hospodářským subjektem, protože kuřata nejsou relevantním produktem podle přílohy I, ani obchodníkem, protože nedodává sójový šrot na trh. D by však byl hospodářským subjektem, pokud by dovážel (tj. propouštěl do celního režimu) „propuštění do volného oběhu“) sójový šrot ke krmení kuřat (viz výše uvedený scénář 2).

*V případě, že zemědělec zkrmuje relevantní sójové produkty **skotu** (relevantní produkt), viz 39. bod odůvodnění.*

V níže uvedených příkladech osoby zpracovávají nebo používají relevantní produkty ve svém podnikání. Nařízení se na ně vztahuje pouze v případech, kdy dodávají relevantní produkty na trh:

4. Společnost A nakupuje od maloobchodníka B ve třetí zemi a dováží (tj. propouští do celního režimu „propuštění do volného oběhu“) dřevěné stoly a sedadla (relevantní produkty). Nábytek budou v pracovní době používat vlastní zaměstnanci společnosti A. Společnost A je hospodářským subjektem a před propuštěním dřevěných stolů a sedadel do volného oběhu musí postupovat s náležitou péčí a předložit DDS.
5. Společnost D nakupuje dřevěné stoly a sedadla (relevantní produkty) od hospodářského subjektu EU B, který je dovezl ze třetí země a který již provedl náležitou péči a předložil DDS. Společnost D bude nábytek používat pro své vlastní zaměstnance v pracovní době. Nábytek není dodáván, a proto se na společnost D nevztahuje EUDR.
6. Zemědělec F usazený v EU sklízí vlastní sójové boby (relevantní produkty) a zpracovává je na sójovou mouku (relevantní produkt), kterou používá ke krmení kuřat na své vlastní farmě. Vzhledem k tomu, že zemědělec F nedodává sójové boby a sójovou mouku na trh (například jiné právnické nebo fyzické osobě), nejsou tyto produkty uváděny na trh a F nepodléhá EUDR.
7. Zemědělec F se sídlem v EU sklízí vlastní sójové boby (relevantní produkty) a zpracovává je na sójovou mouku (relevantní produkt), kterou prodává zemědělci G se sídlem v EU. Zemědělec F je hospodářským subjektem, pokud jde o sójovou mouku, protože ji dodává zemědělci G.
8. Společnost B se sídlem v EU těží vlastní les a z kulatiny (relevantní produkt) zpracovává dřevní štěpku (relevantní produkt). Dřevní štěpku používá jako palivo pro vytápění vlastních zařízení. Jelikož společnost B nedodává kulatinu ani dřevní štěpku na trh, nedochází k uvedení ani dodání na trh a na společnost B se nevztahuje EUDR.
9. Společnost C nakupuje dřevní štěpku (relevantní produkt) od hospodářského subjektu z EU, který již vykonal náležitou péči a předložil DDS. Společnost C používá dřevní štěpku jako palivo pro vytápění vlastních zařízení. Jelikož společnost C nedodává kulatinu ani dřevní štěpku na trh, nedochází k uvedení ani dodání na trh a na společnost C se EUDR nevztahuje.
10. Společnost C nakupuje dřevní štěpku (relevantní produkt) od hospodářského subjektu z EU, který již vykonal náležitou péči a předložil DDS. Společnost C používá dřevní štěpku k výrobě elektřiny. Jelikož společnost C neuvádí ani nezpřístupňuje relevantní produkt na trhu, nepodléhá EUDR.

2.11. Kdy je třeba provést náležitou péči a předložit DDS, pokud tatáž fyzická nebo právnická osoba zpracovává relevantní produkt vícekrát v rámci své obchodní činnosti?

V případě vícenásobného interního zpracování („relevantní produkt X je stejnou společností zpracováván na relevantní produkt Y a následně na relevantní produkt Z“) vznikají povinnosti pouze v případě uvedení posledního relevantního produktu (produktu Z) na trh. To lze demonstrovat na následujícím příkladu:

Čokoládovna C, která není malým a středním podnikem, nakupuje kakaové boby (relevantní produkt) od hospodářského subjektu z EU I a zpracovává je na kakaový prášek (relevantní produkt) a následně na potravinové přípravky obsahující kakao (relevantní produkt). Společnost C pak uvádí potravinové přípravky na trh tím, že je prodává společnosti D. V tomto případě se povinnosti vztahují pouze na potravinové přípravky, takže společnost C musí před jejich uvedením na trh zjistit soulad s náležitou péčí a předložit DDS.

Pokud by společnost C byla malým nebo středním podnikem, nemusela by vykonávat náležitou péči ani předkládat DDS pro potravinové přípravky za předpokladu, že hospodářský subjekt I již vykonal náležitou péči pro kakaové boby obsažené ve zpracovaných produktech (viz čl. 4 odst. 8 EUDR). V takovém případě by si společnost C musela ponechat pouze referenční číslo náležité péče získané od hospodářského subjektu I.

2.12. Spadá bambus do oblasti působnosti EUDR? A co jiné produkty, které neobsahují relevantní komodity nebo nebyly vyrobeny s jejich použitím, ale jsou uvedeny v příloze I?

Produkty vyrobené výhradně z bambusu nespádají do oblasti působnosti EUDR. V čl. 1 odst. 1 EUDR je definováno, že pro účely EUDR jsou „relevantními produkty“ pouze ty, které obsahují nebo jsou vyrobeny z relevantních komodit, mezi něž patří „dřevo“. Definice v čl. 2 odst. 2 EUDR rovněž objasňuje, že pro účely EUDR jsou kódy HS uvedené v příloze I relevantní pouze pro určení, které produkty spadají do EUDR.

V souladu s vysvětlivkami FAO je bambus nedřevní lesní produkt, a proto bambus nespádá pod komoditu dřevo.

°°°°

3 Kdo podléhá povinnostem?

3.1. Kdo je považován za hospodářský subjekt?

Hospodářský subjekt je ve smyslu čl. 2 odst. 15 Nařízení fyzická nebo právnická osoba, která uvádí relevantní produkty na trh (včetně dovozu) nebo je vyvází v rámci obchodní činnosti.

Tato definice se vztahuje i na společnosti, které přeměňují jeden produkt z Přílohy I (který již byl předmětem náležité péče) na jiný produkt z Přílohy I. Pokud například společnost A se sídlem v EU dováží kakaové máslo (kód HS 1804, zahrnuta v Příloze I) a společnost B, rovněž se sídlem v EU, používá toto kakaové máslo k výrobě čokolády (kód HS 1806, zahrnuto v Příloze I) a uvádí jej na trh, by se společnosti A i B považovaly za hospodářské subjekty podle Nařízení.

Na hospodářské subjekty uvádějící na trh produkt uvedený v Příloze I, který nepodléhal náležité péči v předchozím kroku dodavatelského řetězce (například dovozci kakaá), se bez ohledu na jejich velikost vztahuje povinnost podat prohlášení o náležité péči.

3.2. Co znamená „v rámci obchodní činnosti“?

Obchodní činností se rozumí činnost související s podnikáním.

Kombinované definice „hospodářský subjekt“ (čl. 2 odst. 15) a „v rámci obchodní činnosti“ (čl. 2 odst. 19) znamenají, že každá osoba, která uvádí relevantní produkt na trh za účelem prodeje (s přeměnou nebo bez ní) nebo jako dar, za účelem zpracování nebo distribuce komerčním nebo nekomerčním spotřebitelům nebo pro použití v rámci své obchodní činnosti bude podléhat požadavkům na náležitou péči a předloží prohlášení o náležité péči.

3.3. Co znamená „příslušnými právními předpisy země produkce“?

Relevantní komodity a produkty mohou být uvedeny na trh EU pouze tehdy, pokud nezpůsobují odlesňování a splňují příslušné právní předpisy země produkce (čl. 3 písm. b), čl. 2 odst. 40 Nařízení).

„Příslušné právní předpisy“ může mimo jiné zahrnovat vnitrostátní zákony (včetně příslušných souvisejících prováděcích předpisů) a judikaturu, jakož i mezinárodní právo, v míře v jaké je použitelné ve vnitrostátním právu. Nařízení představuje neúplný seznam legislativních oblastí bez upřesnění konkrétních právních aktů, protože ty se v jednotlivých zemích liší a mohou podléhat změnám. Právní předpisy uvedené v písmenech a) až h) je podle definice nutné vnímat v souvislosti s oblastí produkce. Pro právní úpravu ochrany životního prostředí platí smysl a účel stanovený v čl. 1 Nařízení a je třeba ho brát v potaz. Relevantní je proto legislativa s vazbou na ochranu lesů, snižování emisí skleníkových plynů či ochranu biodiverzity.

Pro účely posouzení rizik je podle čl. 9 odst. 1 písm. h) Nařízení vyžadována příslušná dokumentace. Tato dokumentace může například sestávat z úředních dokumentů orgánů veřejné moci, smluvních ujednání, soudních rozhodnutí nebo provedených dopadových studií a auditů. V každém případě musí hospodářský subjekt ověřit, že tyto dokumenty jsou ověřitelné a spolehlivé, s přihlédnutím k riziku korupce v zemi produkce.

Komise v blízké době vydá metodické pokyny týkající se zákonnosti.

3.4. Jaké jsou povinnosti hospodářských subjektů na dalších stupních dodavatelského řetězce?

Subjekty dále v dodavatelském řetězci jsou ty, které buď přeměňují produkt uvedený v příloze I (který již byl podroben náležité péči) na jiný produkt uvedený v příloze I, nebo vyvázejí produkt uvedený v příloze I (který již byl podroben náležité péči). Jejich povinnosti se liší podle toho, zda jsou malými a středními podniky (MSP), či nikoli.

Při předkládání prohlášení o náležité péči v informačním systému mohou hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, dále v dodavatelském řetězci odkazovat na náležitou péči provedenou dříve v dodavatelském řetězci tím, že uvedou příslušné referenční číslo pro části svých relevantních produktů, které již byly předmětem náležité péče. Podle čl. 4 odst. 9 nařízení jsou povinni se ujistit, že náležitá péče byla provedena, a v případě porušení nařízení si zachovávají právní odpovědnost (čl. 4 odst. 10). Zjištění, že byla řádně provedena náležitá péče, nemusí nutně znamenat nutnost systematicky kontrolovat každé jednotlivé prohlášení o náležité péči předložené na začátku řetězce. Například navazující hospodářský subjekt, který není malým a středním podnikem, by mohl ověřit, zda předcházející hospodářské subjekty mají zavedený funkční a aktualizovaný systém náležité

péče, včetně odpovídajících a přiměřených politik, kontrol a postupů ke zmírnění a účinnému řízení rizik nesouladu relevantních produktů, aby bylo zajištěno, že náležitá péče je řádně a pravidelně vykonávána. Pokud je předcházejícím hospodářským subjektem subjekt, který není malým a středním podnikem, může se navazující hospodářský subjekt odvolat na výsledky nezávislého auditu, který musí mít hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, k ověření existence a pravidelného používání vnitřních politik, kontrol a postupů na základě čl. 11 odst. 2 písm. b) Na základě svého posouzení rizik se však navazující hospodářský subjekt může rovněž rozhodnout, že se ujistí, že byla provedena řádná kontrola všech prohlášení o náležité péči, přičemž vezme v úvahu, že si ponechává odpovědnost podle čl. 4 (10).

U částí relevantních produktů, které nebyly předmětem náležité péče, by hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, měly provést náležitou péči v plném rozsahu a předložit prohlášení o náležité péči.

3.5. Jaké jsou povinnosti malých a středních podniků dále v dodavatelském řetězci?

Subjekty dále v dodavatelském řetězci jsou ty, které buď přeměňují produkt uvedený v příloze I (který již byl podroben náležité péči) na jiný produkt uvedený v příloze I, nebo vyváží produkt uvedený v příloze I (který již byl podroben náležité péči).

Malé a střední podniky, které se nacházejí dále v dodavatelském řetězci, si v případě porušení nařízení zachovávají právní odpovědnost. Pokud však jde o části jejich produktů, které byly předmětem náležité péče, nejsou povinni a) provádět náležitou péči u částí svých produktů, které již byly předmětem náležité péče; ani b) předkládat prohlášení o náležité péči v informačním systému (čl. 4 odst. 8 nařízení EU o náležité péči). Stále však musí na žádost příslušných orgánů poskytnout referenční čísla náležité péče získaná z předchozích kroků v dodavatelském řetězci.

U částí relevantních produktů, které nebyly předmětem náležité péče, by měly hospodářské subjekty z řad malých a středních podniků provádět náležitou péči v plném rozsahu a předložit prohlášení o náležité péči.

3.6. Budou mít hospodářské subjekty a velcí obchodníci dále v dodavatelském řetězci v informačním systému přístup k informacím o zeměpisné poloze v prohlášeních o náležité péči, která do informačního systému předkládají hospodářské subjekty na vyšším stupni řetězce?

Předcházející hospodářské subjekty se budou moci rozhodnout, zda informace o zeměpisné poloze obsažené v jejich prohlášeních o náležité péči předložených v IS budou přístupné a viditelné pro navazující hospodářské subjekty prostřednictvím odkazovaných prohlášení o náležité péči uvnitř informačního systému.

3.7. Co se stane, pokud hospodářský subjekt se sídlem mimo EU uvede relevantní produkt nebo komoditu na trh EU? Za jakých okolností budou mít hospodářské subjekty se sídlem mimo EU přístup do informačního systému?

Pokud fyzická nebo právnická osoba se sídlem mimo EU uvádí na trh relevantní produkty podle čl. 7 EUDR by měla být za hospodářský subjekt ve smyslu tohoto nařízení považována první osoba usazená v Unii, která takové produkty dodává na trh.

To znamená, že v tomto případě budou existovat dva hospodářské subjekty ve smyslu nařízení - jeden usazený mimo EU a jeden uvnitř EU.

Hospodářské subjekty se sídlem mimo EU budou mít přístup do informačního systému pouze v případě, že mají platné číslo EORI, neboť pouze v tomto případě budou muset předložit prohlášení o náležitě péči poté, co provedou náležitou péči před podáním celního prohlášení. Přístup do systému budou mít v roli hospodářského subjektu, a nikoli jako zplnomocněný zástupce, neboť podle čl. 2 odst. 22 nařízení musí být zplnomocněný zástupce usazen v Unii.

3.8. Jaké společnosti jsou obchodníky, nespádajícími do kategorie MSP, a jaké jsou jejich povinnosti?

Obchodník, který není MSP podle čl. 2 odst. 30 Nařízení. Toto ustanovení odkazuje na definice uvedené v čl. 3 směrnice 2013/34/EU.

To bude v zásadě zahrnovat jakoukoli velkou společnost, která není hospodářským subjektem a obchoduje s produkty uvedenými v Příloze 1 na trhu, například velké supermarkety nebo maloobchodní řetězce.

Na základě čl. 5 odst. 1 Nařízení jsou povinnosti velkých obchodníků stejné jako povinnosti velkých navazujících hospodářských subjektů: a) musí podat prohlášení o náležitě péči; b) mohou se přitom spolehnout na náležitou péči dříve provedenou v dodavatelském řetězci, ale v takovém případě se na ně vztahují ustanovení čl. 4 odst. 9; c) odpovídají v případě porušení Nařízení také za provedenou náležitou péči nebo prohlášení o náležitě péči poskytnuté hospodářským subjektem na předchozím článku dodavatelského řetězce.

3.9. Jsou organizace, které nejsou malými a středními podniky a prodávají spotřebitelům (maloobchodníci), klasifikovány jako obchodníci?

Maloobchodní organizace může být podle nařízení kvalifikována buď jako „hospodářský subjekt“ (pokud je kvalifikována jako „fyzická nebo právnická osoba, která v rámci obchodní činnosti uvádí relevantní produkty na trh EU nebo je vyváží“), nebo jako „obchodník“ (pokud je kvalifikována jako „jakákoli osoba v dodavatelském řetězci jiná než hospodářský subjekt, která v rámci obchodní činnosti dodává relevantní produkty na trh“), a to v závislosti na konkrétních situacích.

3.10 Jak se projevuje změna čl. 3 směrnice 2013/34/EU směrnicí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2775, která upravuje kritéria definující, které společnosti jsou malými a středními podniky, dopad na malé a střední podniky podle EUDR?

Upravené velikosti pro malé a střední podniky ve směrnici 2013/34/EU platí v členských státech EU až po jejich transpozici do vnitrostátního práva. Pro účely tohoto nařízení se proto

upravená kritéria velikosti použijí na společnosti usazené v Evropské unii až po jejich transpozici v členském státě, v němž je společnost usazena.

Je však třeba poznamenat, že pro čl. 38 odst. 3 nařízení a zahájení uplatňování nařízení do 30. června 2025 je rozhodující, zda byl hospodářský subjekt založen jako mikropodnik nebo malý podnik do 31. prosince 2020. To závisí na vnitrostátních právních předpisech členských států EU, kterými se provádí směrnice 2013/34/EU a v ní obsažené prahové hodnoty velikosti, které byly v platnosti do 31. prosince 2020.

Původní směrnice 2013/34/EU upřesnila, že **středními podniky** „jsou podniky, které nejsou mikropodniky nebo malými podniky a které ke dni své bilanční rozvahy nepřekračují limity alespoň dvou z následujících tří kritérií: (a) bilanční suma: 20 000 000 EUR; b) čistý obrat: 40 000 000; c) počet zaměstnanců během rozpočtového roku: 250. Směrnice v přenesené pravomoci (EU) 2023/2775 toto upravuje tak, že hranice pro bilanční sumu je nyní 25 000 000 EUR a čistý obrat 50 000 000 EUR, viz čl. 1 odst. 3 směrnice v přenesené pravomoci (EU) 2023/2775.

3.11. Kdo je odpovědný v případě porušení nařízení?

Všechny hospodářské subjekty nesou odpovědnost za soulad relevantního produktu, který uvádějí na trh EU nebo vyvážejí. Nařízení rovněž vyžaduje, aby hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) sdělovaly všechny nezbytné informace v rámci dodavatelského řetězce.

Obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, rovněž nesou odpovědnost za relevantní produkty, které dodávají na trh EU.

3.12. Kdo je hospodářským subjektem v případě stojících stromů nebo oprávnění k těžbě?

Stojící stromy jako takové nespádají do působnosti Nařízení. V závislosti na podrobnostech smluvního ujednání může být „hospodářským subjektem“ v okamžiku těžby buď vlastník lesa, nebo společnost, která má právo těžit relevantní produkty, v závislosti na tom, kdo uvádí relevantní produkt na trh nebo jej vyváží.

3.13. Jak se nařízení vztahuje na skupiny podniků?

Povinnosti náležitě péče se vztahují na „osoby“ v souladu s čl. 2 odst. 20 EUDR bez ohledu na to, zda jsou členy skupiny společností či nikoli.

°°°°

4 Definice

Tyto definice jsou základem povinností pro společnosti a zúčastněné strany ve třetích zemích, které mají obchodní vztahy s EU, i pro příslušné orgány EU.

4.1. Co znamená „globální odlesňování“?

„Globálním odlesňováním“ se rozumí odlesňování, k němuž dochází na celém světě (v EU i mimo ni) v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 (tj. přeměna lesa na zemědělské využití, ať už je to způsobeno člověkem či nikoli).

Odlesňování a znehodnocování lesů patří mezi hlavní příčiny změny klimatu a ztráty biologické rozmanitosti – dvou klíčových globálních ekologických krizí naší doby.

Hlavní příčinou odlesňování a znehodnocování lesů na celém světě je rozšiřování zemědělské půdy pro produkci komodit, jako je sója, hovězí maso, palmový olej, dřevo, kakao, kaučuk nebo káva. Jako hlavní ekonomika a spotřebitel těchto komodit přispívá EU k odlesňování a znehodnocování lesů na celém světě. EU má proto odpovědnost přispět k jeho ukončení.

Očekává se, že díky podpoře produkce a spotřeby komodit a produktů „nezpůsobujících odlesňování“ a snížení dopadu EU na celosvětové odlesňování a znehodnocování lesů sníží Nařízení emise skleníkových plynů a ztrátu biologické rozmanitosti způsobené EU.

4.2. Co znamená pojem „pozemek“?

„Pozemek“ - předmět geolokace podle nařízení - je definován v čl. 2 odst. 27 jako „pozemek v rámci jedné nemovitosti uznané právem země produkce, který má dostatečně homogenní podmínky, aby bylo možné vyhodnotit souhrnnou úroveň rizika odlesňování a znehodnocování lesů spojenou s relevantními komoditami produkovanými na tomto pozemku“. Pro účely tohoto nařízení je klíčovým faktorem identifikace pozemku používaného k produkci komodit určených k uvedení na trh EU - není nutné uvádět všechny pozemky ve vlastnictví jednoho vlastníka, pokud některé z těchto pozemků nejsou používány k produkci komodit, na které se vztahuje nařízení, nebo nejsou určeny k uvedení na trh EU.

4.3. Jaká kritéria musí dřevo splňovat?

Znění definice “nezpůsobující odlesňování” v Čl. 2 odst. 13 písm. b) („....v případě relevantních produktů, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny za použití dřeva...“) z celého rozsahu relevantních komodit výslovně zmiňuje pouze dřevo, což vytváří dojem odlišného přístupu a nastoluje otázku ohledně aplikace kritéria podle čl. 3 písm. a) u této komodity. **Musí dřevo splňovat obě kritéria, tj. týkající se odlesňování i znehodnocování lesů, nebo pouze znehodnocování lesa?**

Aby dřevo splnilo požadavky Nařízení, musí splňovat obě kritéria: a) musí být vytěženo na půdě, na níž po 31. prosinci 2020 nedošlo k odlesňování; a b) musí být vytěženo, aniž by to vedlo ke znehodnocování lesů po 31. prosinci 2020.

4.4. Jaká intenzita těžebních zásahů je přípustná?

Pokud by dřevařský provoz v roce 2022 vytěžil 20 % lesa se 100% korunovým zápojem a nechal půdu přirozeně regenerovat, bylo by vytěžené dřevo v souladu? Mohla by za 30 let,

jakmile bude les obnoven, proběhnout stejná operace se stejným závěrem o dodržování EUDR?

Podle Nařízení „znehodnocování lesů“ znamená strukturální změny lesa v podobě přeměny původních lesů nebo přirozeně se obnovujících lesů na lesní plantáže nebo na jiné zalesněné plochy, nebo původních lesů na vysazené lesy (čl. 2 odst. 7).

Tato definice zahrnuje všechny kategorie lesů definované FAO OSN. Proto znehodnocování lesů podle Nařízení spočívá v přeměně určitých typů lesů na jiné druhy lesů nebo jiné zalesněné plochy.

Různé úrovně těžby dřeva jsou povoleny za předpokladu, že to nepovede k přeměně spadající pod definici degradace.

4.5. Jak by měla být chápána formulace „aniž by docházelo k degradaci lesů“ v rámci definice „nezpůsobující odlesňování“ u relevantních produktů, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny s použitím dřeva?

Prvek definice „nezpůsobující odlesňování“, který se týká konkrétně zhoršování stavu lesů, vyžaduje, aby dřevo bylo "vytěženo z lesa, aniž by docházelo ke zhoršování stavu lesů po 31. prosinci 2020" (čl. 2 odst. 13 písm. b) EUDR). Odkaz na „vyvolání“ vytváří příčinnou souvislost mezi těžbou dřeva a procesem degradace lesa.

To odráží skutečnost, že lesy mohou být ovlivněny jinými procesy, včetně změny klimatu, propuknutí chorob, požárů atd. Tyto potenciální formy degradace lesů jsou mimo oblast působnosti nařízení; EUDR se zabývá degradací lesů způsobenou lesnickými činnostmi spojenými s těžbou dřeva a následnou obnovou lesa.

Relevantní produkty by nebyly v souladu s nařízením, pokud by pocházely z oblasti, kde těžební činnosti způsobují degradaci lesů. Hospodářské subjekty by mohly vzít v úvahu všechny údaje a informace dostupné v den těžby, především právní předpisy dané země týkající se lesního hospodářství, lesní hospodářské plány, ale také plány zalesňování a plánované činnosti po těžbě, plány obnovy a ochrany, jiné typy plánů, postupy hospodaření atd. - aby bylo možné posoudit, zda existuje riziko, že těžba vyvolá degradaci lesa.

Pokud by degradovaný stav lesa v průběhu času přetrvával, jakákoli budoucí těžba na pozemku, kde těžba dřeva vyvolala degradaci lesa, by po 31. prosinci 2020 nebyla „nezpůsobující odlesnění“ a relevantní produkty by nemohly být umístěny na trhu. Naopak, pokud by v budoucnu došlo k obnově lesa a jeho status by se změnil na kategorii lesa, která by původně nespadala pod definici degradace lesa, pak by dřevo vytěžené z nových těžebních činností na tomto pozemku mohlo být považováno za „bezlesí“.

4.6. Jak by se měla posuzovat otázka, zda je dřevěný produkt prostý degradace lesa, a jaké je relevantní časové období?

Podle nařízení se „degradací lesů“ rozumí strukturální změny lesních porostů, které mají podobu přeměny primárních lesů nebo přirozeně se obnovujících lesů na lesní plantáže nebo na jinou zalesněnou půdu a přeměny primárních lesů na vysazené lesy (čl. 2 odst. 7).

„Degradace lesů“ znamená: strukturální změny lesního porostu, v podobě přeměny lesních porostů		
Primární lesní porosty		Přirozeně se obnovující lesy
Vysazené lesy	Lesní plantáže	Ostatní zalesněné plochy

Pro splnění prvku degradace lesa v definici „nezpůsobující odlesňování“ budou muset hospodářské subjekty zjistit, zda byl lesní typ před 31. prosincem 2020 včetně primárním lesem nebo přirozeně se obnovujícím lesem (dva lesní typy, na které se vztahuje definice "degradace lesa"), a poté posoudit, zda by lesnické činnosti spojené s těžbou dřeva, jakož i plánované činnosti po těžbě, mohly způsobit nebo vyvolat (podnítit) přeměnu nebo způsobily přeměnu na jiný lesní typ, což by znamenalo "degradaci lesa".

Je důležité vzít v úvahu příslušné právní předpisy země týkající se lesního hospodářství, včetně plánů trvale udržitelného obhospodařování lesů nebo právního rámce pro trvale udržitelnou těžbu, jakož i informace a údaje o stavu lesa před těžbou, režimu těžby a jejich pravděpodobných dopadech, obnovních zákrocích, dalších plánovaných opatřeních na ochranu a obnovu lesa a dalších informacích týkajících se kritérií hodnocení rizik podrobně uvedených v článku 10 nařízení.

Pokud existují důkazy o tom, že těžební činnosti mohou způsobit degradaci lesa*, pak nelze dřevařský produkt uvést na trh EU, zpřístupnit jej na něm nebo jej z něj vyvézt, pokud toto riziko není zmírněno na nulovou nebo zanedbatelnou úroveň.

Pokud v okamžiku těžby není znám zamýšlený konečný účel pozemku (zalesnění nebo přeměna), existuje riziko, že tyto těžební činnosti mohou vyvolat degradaci lesa. Tyto dřevařské produkty proto nemohou být uváděny na trh EU, zpřístupňovány na něm nebo z něj vyváženy, pokud toto riziko není zmírněno na nulovou nebo zanedbatelnou úroveň.

*Několik příkladů náznaků, že těžební činnosti mohou způsobit degradaci lesa, může zahrnovat:

- plány hospodaření (nebo jiné dostupné informace), které naznačují, že navrhované těžební a obnovní činnosti mohou být nedostatečné k zabránění zhoršování stavu lesa v souladu s definicemi nařízení,
- prováděné těžební činnosti se odchyľují od činností navržených v plánu trvale udržitelného obhospodařování lesů nebo od činností povolených právním rámcem dané země,
- plán výsadby a obhospodařování lesů po těžbě zřejmě splňuje kritéria pro „vysazený“ nebo „vysazený les“ v souladu s definicemi nařízení, nebo
- plánovaná obnovní opatření (tj. výsadba nebo výsev) nebo neexistence takových plánovaných opatření.

4.7. Může být produkt ze dřeva prostý degradace lesa, pokud byl vytěžen z lesa, v němž po 31. prosinci 2020 došlo ke strukturálním změnám, které nebyly vyvolány těžební činností?

Ano, pokud je degradace lesa po roce 2020 vyvolána jinými procesy, jako je změna klimatu, propuknutí chorob nebo požáry, které nesouvisejí s těžbou nebo odlesňováním, produkty těžebních činností na těchto pozemcích by mohly být stále považovány za neodlesněné za předpokladu, že samotná těžba nevyvolává degradaci lesa.

V těchto případech by bylo důležité mít dostatek údajů a důkazů, které by prokázaly, že jakákoli změna stavu lesa mezi dvěma časovými obdobími nesouvisí s těžbou dřeva.

Kromě toho, pokud je účelem těžby stromů ochrana lesa - například při těžbě poškozeného dřeva po vichřici nebo požáru; nebo při kácení napadených stromů, aby se zabránilo šíření škůdců a chorob -, nemělo by se to chápat tak, že těžba „vyvolala“ degradaci lesa. V těchto případech by bylo důležité mít dostatek údajů a důkazů, které by prokázaly skutečný účel těžby stromů.

4.8. V některých případech mohou být důkazy o těžbě dřeva způsobující „znehodnocování lesů“ zřejmé až po určité době poté, co byl produkt ze dřeva uveden na trh Evropské unie (nebo zpřístupněn či vyvezen z něj). Mohou být hospodářské subjekty odpovědné za události, ke kterým došlo po předložení prohlášení o náležité péči?

Byly by relevantní produkty ze dřeva považovány za produkty nezpůsobující odlesňování?

Relevantní produkty by nebyly v souladu s nařízením, pokud by pocházely z oblasti, kde těžební činnosti v období před předložením prohlášení o náležité péči způsobily degradaci lesů.

Předložením prohlášení o náležité péči přebírá hospodářský subjekt odpovědnost za proces náležité péče a soulad relevantních produktů s článkem 3 písm. a) a b). V tomto procesu by měl hospodářský subjekt zohlednit všechny relevantní informace a údaje, včetně rizikových faktorů uvedených v článku 10.

Porušení povinností náležité péče by mohlo být zjištěno například v případě, že část náležité péče týkající se posouzení rizik nebyla řádně provedena, protože byly opomenuty relevantní informace nebo stanovená kritéria, včetně plánů na období po sklizni na pozemku.

Pokud by se zjistilo, že náležitá péče nebyla řádně provedena, nemohli by se případní následní hospodářské subjekty nebo obchodníci spoléhat na existující prohlášení o náležité péči pro relevantní produkty.

Naopak, pokud byla náležitá péče v dané době řádně provedena a relevantní produkty byly v době uvedení na trh v souladu s předpisy, status relevantních produktů - a odvozených produktů - jako vyhovujících se nezmění na základě událostí, které nastaly po uvedení produktu na trh (nebo po jeho vývozu) a které nemohly být identifikovány jako potenciální riziko v době předložení prohlášení o náležité péči. Stejně tak to neovlivní status shody hospodářského subjektu.

4.9. Znevýhodňuje definice „degradace lesa“ záměrnou výsadbu a výsadbu stromů, která může být důležitým postupem pro ochranu a obnovu lesů?

V některých typech lesů může být záměrná výsadba nebo výsev účinnou a preferovanou metodou obnovy lesa, a to i po přírodních událostech (např. vichřice, požár) nebo po managementových opatřeních proti invazním cizím druhům, škůdcům nebo chorobám, nebo na podporu obnovy v obtížných podmínkách, včetně chudých půd, sucha, mrazu nebo tam, kde jsou patrné účinky změny klimatu. Proto, a přestože přeměna primárního lesa nebo přirozeně se obnovujícího lesa na lesní plantáž by představovala „degradaci lesa“, podle nařízení definice „lesní plantáže“ vylučuje „lesy vysazené za účelem ochrany nebo obnovy ekosystému, jakož i lesy založené výsadbou nebo výsevem, které se v době zralosti porostu

podobají nebo budou podobat přirozeně se obnovujícím lesům“. Tato výjimka by se logicky měla vztahovat i na „vysázené lesy“.

4.10. Jak aplikovat „stromy schopné dosáhnout těchto prahových hodnot in situ“?

Jak bychom měli použít ustanovení „stromy schopné dosáhnout těchto prahových hodnot in situ“ týkající se výšky stromů a pokryvu korun v definici „lesa“ v čl. 2 odst. 4 nařízení?

Pokud dřevinná vegetace má nebo se očekává, že bude mít hustotu korun stromů více než 10 % a výšku nebo očekávanou výšku 5 metrů nebo více, měla by být klasifikována jako "les" na základě definice Organizace pro výživu a zemědělství (FAO). Například mladé porosty, které ještě nedosáhly, ale očekává se, že dosáhnou hustoty korun stromů 10 % a výšky 5 metrů, jsou zahrnuty do definice „lesa“, stejně jako dočasně nezalesněné plochy, zatímco převažující využití území zůstává lesem.

4.11. Která změna využití lesní půdy je v souladu s nařízením?

Odlesňování je definováno v čl. 2 odst. 3 nařízení jako „přeměna lesa na zemědělské využití“. Je nějaká jiná změna využití lesní půdy v souladu s nařízením?

Odlesňování je podle nařízení definováno jako přeměna lesa na zemědělské využití. Přeměna pro jiné účely, jako je městská zástavba nebo infrastruktura, do definice odlesňování nespadá. Například dřevo z lesní oblasti, které bylo legálně vytěženo pro stavbu silnice, by bylo v souladu s nařízením.

4.12. Počítala by se přírodní katastrofa jako odlesňování?

Definice „odlesňování“ v Nařízení zahrnuje přeměnu lesa na zemědělské využití, ať už je to způsobeno člověkem či nikoli, což zahrnuje situace způsobené přírodními katastrofami. Les, zničený požárem a následně přeměněný na zemědělskou půdu (po tzv. rozhodném datu), bude z pohledu Nařízení vyhodnocen jako "odlesňování". V tomto konkrétním případě by hospodářskému subjektu bylo zakázáno odebírat komodity, zahrnuté do Nařízení z této oblasti (nikoli však kvůli lesnímu požáru). A naopak, pokud v předmětném lese probíhá obnova, nebylo by to považováno za odlesňování a hospodářský subjekt by mohl získávat dřevo z tohoto lesa, jakmile znovu vyrostе.

4.13. Bude zahrnuta „jiná zalesněná plocha“ nebo jiné ekosystémy?

Nařízení se opírá o definici „lesa“ od FAO Organizace spojených národů. To zahrnuje čtyři miliardy hektarů lesů – většinu obyvatelné plochy, která ještě není využívána zemědělstvím -, které zahrnují oblasti definované jako savany, mokřady a další cenné ekosystémy ve vnitrostátních právních předpisech.

První přezkum Nařízení, který má být proveden do jednoho roku od jeho vstupu v platnost, posoudí dopad dalšího rozšíření oblasti působnosti na „jiné zalesněné plochy“. Druhý přezkum, který má být proveden do dvou let od vstupu Nařízení v platnost, posoudí dopad jeho rozšíření na ekosystémy mimo „lesy“ a mimo „jiné zalesněné plochy“.

Přeměna z primárního nebo přirozeně se obnovujícího lesa na lesní plantáže nebo na jiné zalesněné plochy je již součástí definice „znehodnocování lesa“ a produkty ze dřeva pocházející z takto přeměněné půdy nelze uvést na trh ani vyvézt.

4.14. Je pěstování kaučuku považováno za „zemědělské využití“ podle nařízení?

Ano, pěstování kaučuku spadá do definice „zemědělské plantáže“ podle nařízení, kterou se rozumí „půda s porosty stromů v systémech zemědělské produkce, jako jsou plantáže ovocných stromů, plantáže palmy olejné, olivové sady a agrolesnické systémy, kde se plodiny pěstují pod porostem stromů“. Tato definice zahrnuje všechny plantáže relevantních komodit jiných než dřevo. Zemědělské plantáže jsou z definice „lesa“ vyloučeny. To znamená, že nahrazení lesa kaučukovou plantáží by bylo podle nařízení považováno za odlesňování.

°°0°°

5 Náležitá péče

5.1. Jaké jsou moje povinnosti jakožto hospodářského subjektu v EU?

Obecně platí, že hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou MSP) budou muset zřídit a udržovat systém náležité péče, který se skládá ze tří kroků.

V prvním kroku se musí shromáždit informace uvedené v čl. 9, jako je komodita nebo produkt, který hodlají uvést (nebo dodat v případě obchodníků, kteří nejsou MSP) na trh nebo vyvézt, a to i v rámci celních postupů „propuštění do volného oběhu“ a „vývoz“, jakož i příslušné množství, dodavatele, zemi produkce, doklad o legální sklizni a další. Klíčovým požadavkem v tomto kroku je získat zeměpisné souřadnice pozemků, kde byla relevantní komodita vyprodukována, a poskytnout příslušné informace – produkt, kód KN, množství, zemi produkce, údaje o geolokaci – v prohlášení o náležité péči, předkládaném prostřednictvím Informačního systému. Pokud hospodářský subjekt (nebo obchodníci, kteří nejsou MSP) nemohou shromáždit požadované informace, musí upustit od uvedení (nebo dodání v případě obchodníků, kteří nejsou MSP) na trh nebo vývozu tohoto relevantního produktu. Pokud tak neučiní, došlo by k porušení Nařízení, což by mohlo vést k sankcím.

Ve druhém kroku budou společnosti muset na základě informací, shromážděných v prvním kroku, a použitím svých systémů náležité péče ověřit a vyhodnotit riziko výskytu nevyhovujících produktů v dodavatelském řetězci, přičemž je nutné zohlednit kritéria popsaná v čl. 10. Hospodářské subjekty musí prokázat, jak byly shromážděné informace zkontrolovány podle kritérií posouzení rizik a jak toto riziko určily.

Ve třetím kroku budou muset přijmout odpovídající a přiměřená zmírňující opatření v případě, že v rámci druhého kroku zjistí větší než zanedbatelné riziko nesouladu, aby zajistily, že se riziko stane zanedbatelným, s přihlédnutím ke kritériím popsáním v čl. 11. Tato opatření je třeba zdokumentovat.

Hospodářské subjekty odebírající komodity výhradně z oblastí klasifikovaných jako nízkorizikové budou podléhat povinnosti zjednodušené náležité péče. Podle čl. 13 budou muset shromažďovat informace v souladu s článkem 9, ale nebudou povinny posuzovat a zmírňovat rizika (články 10 a 11), pokud hospodářský subjekt neobdrží nebo se nedozví jakékoli relevantní informace včetně opodstatněných obav vyjádřených podle článku 31, které

by poukazovaly na riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s tímto Nařízením (čl. 13 odst. 2).

5.2. Kdo je to „zplnomocněný zástupce“?

Podle čl. 6 mohou hospodářský subjekt a obchodník pověřit zplnomocněné zástupce, aby jejich jménem předložili prohlášení o náležité péči. Hospodářský subjekt nebo obchodník v takovém případě nadále odpovídají za soulad relevantního produktu.

Hospodářský subjekt, který je fyzickou osobou nebo mikropodnikem, může pověřit hospodářský subjekt nebo obchodníka na bezprostředně následujícím stupni dodavatelského řetězce, který není fyzickou osobou ani mikropodnikem, aby jednal jako jeho zplnomocněný zástupce. Hospodářský subjekt v takovém případě nadále odpovídá za soulad relevantního produktu.

Podle čl. 2 odst. 22 nařízení musí být zplnomocněný zástupce usazen v EU a musí obdržet písemné pověření od hospodářského subjektu nebo obchodníka.

5.3. Mohou společnosti provádět náležitou péči jménem dceřiných společností?

Vnitřní organizace a politika náležité péče skupiny společností (mateřská společnost a její dceřiné společnosti) není Nařízením řešeno. Hospodářský subjekt nebo obchodník, který uvádí, dodává na trh nebo vyváží relevantní produkt, je odpovědný za soulad produktu a za celkový soulad s Nařízením. Je to tedy on, kdo bude uveden v prohlášení o náležité péči a kdo ponese plnou odpovědnost podle Nařízení.

5.4. A co reimport produktu?

Jaké jsou mé povinnosti týkající se prohlášení o náležité péči, pokud zpětně dovážím produkt, který byl předtím vyvezen z EU?

Pokud hospodářský subjekt (nebo obchodník, který není MSP) zpětně doveze produkt, který byl dříve vyvezen, a propustí jej do celního režimu „propuštění do volného oběhu“, platí stejné povinnosti, jako kdyby byl produkt uveden poprvé na trh. Při vývozu ztrácí relevantní produkt svůj celní status „zboží Unie“ a tento relevantní produkt je považován za nový produkt, pokud je následně znovu uveden nebo znovu dodán na trh. Již existující prohlášení o náležité péči mohou hospodářskému subjektu pomoci provést náležitou péči.

5.5. Kterých celních režimů se to týká?

Na relevantní produkty propuštěné do jiných celních režimů než „propuštění do volného oběhu“ nebo „vývoz“ (např. režim uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku, dočasného použití atd.) se EUDR nevztahuje.

5.6. Vyžaduje uvedení produktů, které nejsou vyrobeny v EU, na trh celní odbavení?

Bylo by v této souvislosti dostatečným dokladem celní prohlášení?

Ano, uvedení relevantních komodit nebo relevantních produktů vyrobených mimo EU na trh vyžaduje před uvedením na trh celní odbavení. V této souvislosti se za odpovídající důkaz považuje pouze celní prohlášení (nikoliv nákladní list ani jiný obchodní nebo logistický doklad), pokud jej lze přímo spojit s relevantním produktem.

5.7. Jaká je role certifikačních nebo ověřovacích schémat?

Systémy certifikace mohou členové dodavatelského řetězce využít k usnadnění hodnocení rizik v rozsahu, v jakém certifikace pokrývá informace potřebné ke splnění jejich povinností podle Nařízení. Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou MSP, budou i nadále povinni vykonávat náležitou péči a budou nadále odpovědní za jakékoli porušení.

5.8. Evropská komise připravuje pokyny, které poskytnou další vysvětlení úlohy certifikačních systémů a systémů ověřování třetí stranou při posuzování a zmírňování rizik. Jak dlouho by měla být dokumentace uchovávána?

Jak dlouho by měl hospodářský subjekt uchovávat dokumentaci použitou pro náležitou péči. Musí malé a střední podniky uchovávat relevantní informace o relevantním produktu, který uvádějí nebo zpřístupňují na trhu EU nebo vyvážejí? Co se považuje za počátek této doby trvání?

Hospodářské subjekty by měly shromažďovat, organizovat a uchovávat po dobu pěti let ode dne uvedení relevantních komodit a relevantních produktů na trh EU nebo jejich vývozu informace shromážděné na základě čl. 9 nařízení, spolu s důkazy. Na základě ustanovení čl. 10 odst. 4 a čl. 11 odst. 3 nařízení by hospodářské subjekty měly být schopny prokázat, jak byla provedena náležitá péče a jaká zmírňující opatření byla zavedena v případě zjištění rizika. Příslušná dokumentace o těchto opatřeních musí být uchovávána po dobu nejméně pěti let od provedení náležité péče. Hospodářské subjekty musí rovněž uchovávat záznamy o prohlášeních o náležité péči po dobu pěti let od data, kdy bylo prohlášení předloženo v informačním systému, což je před datem uvedení produktu na trh EU nebo jeho vývozu. V tomto ohledu mají obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, stejné povinnosti jako hospodářské subjekty.

Obchodníci z řad malých a středních podniků musí uchovávat informace uvedené v čl. 5 odst. 3 nařízení po dobu nejméně pěti let, včetně referenčních čísel náležité péče, a to ode dne dodání relevantních produktů na trh EU nebo jejich vývozu.

5.9. Jaká jsou kritéria pro „produkty se zanedbatelným rizikem“?

"Zanedbatelné riziko" odkazuje na míru rizika, která se vztahuje na relevantní komodity a relevantní produkty, pokud tyto komodity nebo produkty na základě úplného posouzení informací specifických pro daný produkt a obecných informací a v případě potřeby i uplatnění vhodných zmírňujících opatření nevykazují žádný důvod k obavám, že nejsou v souladu s čl. 3 písm. a) nebo b).

5.10. Jsou vyňaty „produkty se zanedbatelným rizikem“?

Můžeme chápat zanedbatelné riziko podle čl. 2 odst. 26 Nařízení ve spojení s článkem 10 odst. 1 Nařízení jako kritéria výjimky z Nařízení?

Ne. Hospodářské subjekty a obchodníci (kteří nejsou MSP) mohou pouze dospět k závěru o „zanedbatelném riziku“ (které je podmínkou pro uvedení nebo dodání na trh nebo pro vývoz relevantních produktů) v důsledku provedení náležité péče (podle čl. 4 odst. 1). Provádění náležité péče je základní povinností hospodářských subjektů a obchodníků podle tohoto Nařízení, které nepodléhá žádné výjimce.

Poznámka: Pojem „zanedbatelné riziko“ se nevztahuje na komodity (v Nařízení neexistuje žádný „stav rizika“ pro komoditu).

5.11. Lze některým komoditám z určité země přiřadit "zanedbatelné riziko"?

Daly by se palmový olej, kaučuk, káva, kakao nebo dřevo z dané země považovat za „zanedbatelné riziko“? Ne. Viz otázka výše.

5.12. Na jaký časový okamžik by se měly kontroly zaměřit při kontrole dodržování požadavku „nepůsobující odlesňování“?

Posouzení, zda komodita přispěla k odlesňování, se provádí zpětným pohledem v čase, aby se zjistilo, zda od mezního data nařízení (konkrétně od 31. prosince 2020) byla zemědělská půda lesem (v souladu s definicí v čl. 2).

5.13. Jaké produkty by měly hospodářské subjekty a obchodníci dokumentovat v rámci svých povinností náležité péče?

Dokumentace se vyžaduje pouze pro produkty, na které se vztahuje nařízení (kódy HS uvedené v příloze I). Žádná dokumentace se nevyžaduje pro produkty vyrobené z komodit, které nespádají do oblasti působnosti (konkrétně pokud nejsou uvedeny v příloze I).

5.14. Kdy budou muset hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, předložit své první výroční zprávy podle čl. 12 odst. 3 nařízení?

EUDR bude použitelné od 30. prosince 2024 (s výjimkou mikropodniků a malých podniků, pro které je tímto datem 30. červen 2025). Čl. 12 odst. 3 vyžaduje, aby příslušné společnosti zveřejňovaly výroční zprávu o své činnosti, aby splnily požadavky podle EUDR. Vzhledem k tomu, že rok 2025 bude prvním rokem, pro který se EUDR použije, bude muset být první zpráva (zahrnující rok 2025) zveřejněna po 30. prosinci 2025.

Společnosti, které již ohlásily příslušné prvky, na něž se vztahuje čl. 12 odst. 3 EUDR v souvislosti s jejich oznamovací povinností podle jiných příslušných právních předpisů EU (např. směrnice EU o náležité péči v oblasti udržitelného rozvoje), nemusí oznamování opakovat.

5.15. Bude existovat vzor prohlášení o náležité péči, který musí vyplnit subjekty v sedmi komoditních odvětvích, na něž se nařízení vztahuje?

Vzor prohlášení o náležité péči hospodářských subjektů a obchodníků je stejný pro všechna komoditní odvětví (viz příloha II nařízení), z něhož vychází formulář v informačním systému.

5.16. Bude existovat předem stanovený formát nebo seznam otázek pro provedení náležité péče?

Ne. Hospodářské subjekty a obchodníci musí plnit své povinnosti náležité péče v souladu s články 8, 9, 10 a 11 nařízení. Dosažení nulového nebo zanedbatelného rizika je předpokladem pro uvedení/zpřístupnění/vývoz příslušných produktů na trh EU nebo z něj.

Vezměte prosím na vědomí, že náležitá péče není „zaškrtačím cvičením“. Může tedy záviset na konkrétním kontextu a dodavatelském řetězci za předpokladu, že jednotlivé kroky náležité péče popsané v nařízení (tj. požadavek na informace, posouzení rizika a zmírnění rizika v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení) budou splněny. 9, 10 a 11 EUDR).

5.17. Musí se hospodářské subjekty a obchodníci (a/nebo jejich zplnomocnění zástupci), kteří chtějí uvádět, dodávat nebo vyvážet relevantní produkty na trh EU nebo z něj, registrovat v informačním systému?

Hospodářské subjekty a obchodníci se musí zaregistrovat, pokud podléhají povinnosti předložit prohlášení o náležité péči podle tohoto nařízení. Případně mohou požádat o služby pověřeného zástupce (který musí být jako takový zaregistrován v systému).

5.18. Vydá Komise další podrobnosti týkající se nástrojů družicových snímků, které mají být použity ke kontrole souladu relevantních produktů (například ohledně minimálního rozlišení)?

Ačkoli nástroje prostorového snímkování mohou hospodářským subjektům a obchodníkům výrazně pomoci při plnění jejich povinností náležité péče (ujistit se, že produkt není předmětem odlesňování) a příslušným orgánům členských států při provádění kontrol, nařízení neukládá povinnost používat k doložení neexistence odlesňování konkrétní nástroje satelitního snímkování ani prahové hodnoty rozlišení satelitních snímků.

5.19. Jak často by měly být v informačním systému předkládány výkazy náležité péče a mohou se týkat více zásilek/dávek? Co situace, kdy mohou být relevantní produkty uváděny na trh postupně v průběhu určitého časového období?

Prohlášení o náležité péči se může vztahovat na více fyzických dávek/zásilků. V těchto situacích musí hospodářský subjekt (nebo obchodník, který není malým a středním podnikem, viz čl. 5 odst. 1 EUDR) musí potvrdit, že náležitá péče byla provedena u všech relevantních produktů, které mají být uvedeny na trh Unie, dodány na trh Unie nebo vyvezeny, a že nebylo zjištěno žádné nebo pouze zanedbatelné riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s čl. 3 písm. a) nebo b) nařízení (příloha II) a že hospodářský subjekt přebírá odpovědnost za soulad relevantních produktů s čl. 3 EUDR (čl. 4 odst. 3 EUDR).

Kromě toho je třeba vzít v úvahu právní požadavky a praktické aspekty:

1. Množství všech relevantních produktů uváděných na trh, dodávaných na trh Unie nebo vyvážených musí být zahrnuto v prohlášení o náležité péči (čl. 3 písm. c) EUDR) a toto prohlášení musí být předloženo před uvedením na trh, dodáním na trh nebo vývozem jakýchkoli šarží/odeslání relevantních produktů (čl. 4 odst. 2 EUDR).
2. Jakmile je množství produktů, na které se vztahuje prohlášení o náležité péči, plně uvedeno na trh nebo vyvezeno, musí tentýž hospodářský subjekt podat nové prohlášení pro další množství.

3. V souladu s čl. 12 odst. 2 EUDR přezkoumávají hospodářské subjekty svůj systém náležitě péče jednou ročně. Prohlášení o náležitě péči by se proto nemělo vztahovat na zásilky/dávky za období delší než jeden rok od podání prohlášení. Delší časové období by navíc mohlo vést k obtížím při prokazování shody mezi deklarovanými produkty a produkty skutečně uvedenými (určenými) na trh nebo vyvezenými.
4. Prohlášením o náležitě péči hospodářský subjekt potvrzuje, že byla provedena náležitá péče u všech relevantních produktů, které mají být uvedeny na trh Unie, dodány na trh Unie nebo vyvezeny, a že neexistuje žádné nebo zanedbatelné riziko nesouladu relevantních produktů. Prohlášení o náležitě péči by se proto v zásadě mělo vztahovat na komodity, které již byly vyprodukovány, tj. vypěstovány, sklizeny, získány nebo chovány na příslušných pozemcích nebo, pokud jde o skot, v zařízeních. Jinými slovy, hospodářské subjekty by v zásadě měly mít možnost spojit prohlášení o náležitě péči s existujícími komoditami.
5. Množství produktů deklarovaných v prohlášení o náležitě péči musí odpovídat množstvím, která byla předmětem náležitě péče hospodářského subjektu a která jsou určena k uvedení nebo dodání na trh EU nebo k vývozu. Hospodářské subjekty by měly být schopny na žádost příslušného orgánu předložit důkaz o této shodě ve svém systému náležitě péče zavedeném v souladu s čl. 12 EUDR. Pokud se neuplatňuje zjednodušená náležitá péče (čl. 13 EUDR), musí hospodářský subjekt předložit důkazy o tom, že riziko nesouladu (pokud jde o požadavek na bezlesí a legálnost) bylo posouzeno v souladu s čl. 13 EUDR. 10 odst. 2 EUDR u všech produktů a že toto riziko je u všech deklarovaných produktů zanedbatelné. Příslušné záznamy prokazující výše uvedenou korespondenci musí být uchovávány po dobu 5 let od data (posledního) uvedení nebo dodání na trh a na požádání musí být poskytnuty příslušnému orgánu (článek 9 EUDR). Pokud množství deklarované v prohlášení DD nebylo plně uvedeno nebo dodáno na trh nebo vyvezeno, měl by hospodářský subjekt uchovávat příslušné záznamy vysvětlující rozdíl mezi deklarovaným a skutečným množstvím uvedeným nebo dodaným na trh nebo vyvezeným, musí být uchovávány po dobu 5 let a na vyžádání zpřístupněny příslušnému orgánu (článek 9 EUDR).
6. Individuální prohlášení o náležitě péči s údaji o zeměpisné poloze se musí vejít do praktického limitu velikosti stanoveného pro nahrání do informačního systému (25 MB).
7. Pokud se prohlášení o náležitě péči vztahuje na více zásilek/dodávek, může tato dodatečná složitost zvýšit riziko nedodržení požadavků ze strany hospodářského subjektu. Hospodářský subjekt přebírá plnou odpovědnost za soulad všech zásilek/dodávek a informací v prohlášení o náležitě péči, zemi produkce a zeměpisnou polohu všech zahrnutých pozemků. Další složitost může mít význam pro přístup založený na riziku, který příslušné orgány používají při určování kontrol, které je třeba provést (článek 16 nařízení EUDR). V relevantních případech se mohou prozatímní opatření nebo opatření za nedodržení požadavků vztahovat na všechny relevantní produkty, na které se vztahuje prohlášení o náležitě péči, včetně produktů obsažených v oddělených zásilek/dodávek.

5.20. Jaké je nejzazší datum pro podání DDS?

Podle čl. 4 odst. 1 EUDR musí hospodářské subjekty postupovat s náležitou péčí v souladu s čl. 8 EUDR před uvedením relevantních produktů na trh nebo před jejich vývozem, aby prokázali, že relevantní produkty jsou v souladu s čl. 3 EUDR. Totéž platí pro obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky, podle čl. 5 ODST. 1 EUDR.

U relevantních produktů, které vstupují na trh Unie (dovoz) nebo opouštějí trh Unie (vývoz), musí být celním orgánům zpřístupněno referenční číslo DDS. Za tímto účelem uvede osoba, která podává celní prohlášení (tzv. „celní deklarant“), referenční číslo DDS na celním prohlášení podaném pro daný relevantní produkt v souladu s čl. 26 EUDR. Proto se DDS předkládá a referenční číslo DDS se získává před podáním celního prohlášení[1].

Pokud se DDS vztahuje na více zásilek/šarží, může být stejné referenční číslo DDS uvedeno v několika celních prohlášeních, pokud jsou dodrženy právní požadavky EUDR, konkrétně jak je připomenuto v otázce 1.

U komodit **vyprodukovaných v EU** je třeba přesným datem uvedení na trh rozumět okamžik, kdy je produkt fyzicky dostupný na trhu Unie (tj. komodita byla vyprodukována a v případě odvozeného produktu byl produkt vyroben) a je dodáván na trh (k distribuci, spotřebě nebo použití) a dvě nebo více právnických nebo fyzických osob uzavřou dohodu, v níž hospodářský subjekt přislíbí dodávku relevantního produktu. Taková dohoda může stanovit dodávku za úplatu nebo bezplatně. Na příkladu souvisejícím s lesem lze demonstrovat, že DDS se předkládá **nejpozději v okamžiku**, kdy jsou splněny oba prvky: i) vytěžená kulatina je k dispozici a ii) je uzavřena kupní/dodavatelská smlouva na vytěženou kulatinu dohodou o dodávce třetímu subjektu, například pile.

Toto datum je bez ohledu na platbu za kulatinu, datum první dodávky nebo datum převodu vlastnictví.

Ve střednědobém až dlouhodobém horizontu bude možné, aby hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, podávali celní prohlášení a DDS najednou podle elektronického rozhraní uvedeného v čl. 28 odst. 2 EUDR. Tato situace zatím neplatí, a proto není v tomto dokumentu zatím zohledněna. V tomto ohledu budou včas k dispozici samostatné pokyny a často kladené dotazy.

°°0°°

6 Systém referenčního srovnávání (benchmarking) a partnerství

6.1. Co je to benchmarking zemí?

Systém benchmarkingu provozovaný Komisí bude klasifikovat země nebo jejich části do tří kategorií (vysoké, standardní a nízké riziko) podle úrovně rizika produkce komodit, které nelze klasifikovat jako "nezpůsobující odlesňování".

Kritéria pro identifikaci úrovně rizika zemí nebo jejich částí jsou definována v čl. 29 Nařízení. Čl. 29 odst. 2 pověřuje Komisi, aby vyvinula systém a zveřejnila seznam zemí nebo jejich částí nejpozději 18 měsíců po vstupu Nařízení v platnost, tj. do data nabytí účinnosti Nařízení. Budou založeny na objektivní a transparentní hodnotící analýze kvantitativních a kvalitativních

kritérií s ohledem na nejnovější poznatky vědy, mezinárodně uznávané zdroje a informace ověřené na místě.

6.2. Jaká je metodika?

Metodika je v současné době vypracovávána Komisí a bude předložena na budoucích setkáních mnohočlenného týmu platformy pro téma odlesňování a na dalších relevantních setkáních.

6.3. Jak mohou zúčastněné strany přispět?

Jak se mohou producentské země a další zúčastněné strany zapojit do procesu srovnávání a jak budou vyhodnocovány, ověřovány a využívány informace poskytnuté producentskými zeměmi a dalšími zúčastněnými stranami?

Komise je podle čl. 29 odst. 5 povinna zahájit zvláštní dialog se všemi zeměmi, které jsou nebo hrozí, že budou klasifikovány jako vysoce rizikové, s cílem snížit jejich úroveň rizika. Tento dialog bude příležitostí pro partnerské země poskytnout další relevantní informace a pracovat v úzkém kontaktu s EU před dokončením klasifikace.

6.4. Mohou země sdílet relevantní údaje s Komisí?

Mohou země sdílet s Komisí údaje, které považují za důležité pro provádění tohoto Nařízení (jako jsou údaje o míře odlesňování a znehodnocování lesů)? Pokud ano, mohou tak učinit mimo rámec specifického dialogu stanoveného v čl. 29 odst. 5?

I když toto Nařízení neukládá třetím zemím žádnou povinnost sdílet příslušné údaje s EU, země, které si přejí tyto údaje s EU sdílet, mohou tak učinit v kterékoli fázi od vstupu Nařízení v platnost. Mohou tak učinit bez ohledu na to, zda je země zapojena do specifického dialogu s EU, například v souvislosti s referenčním srovnáváním zemí podle čl. 29 odst. 5 či v jiném kontextu.

6.5. Bude v posuzování zahrnuto i riziko nesouladu s příslušnými právními předpisy?

Bude srovnávání zohledňovat riziko nezákonnosti stejně jako riziko odlesňování a znehodnocování lesů? Jak budou legislativa a lesnická politika producentských zemí, zejména pokud jde o „legální odlesňování“, posuzovány/vzaty v úvahu během procesu srovnávání?

Seznam kritérií je popsán v čl. 29 Nařízení. Hodnocení Komise bude založeno na objektivní a transparentní hodnotící analýze podle kritérií definovaných v čl. 29 odst. 3 a čl. 29 odst. 4 Nařízení. Relevantními kvantitativními kritérii jsou: a) míra odlesňování a znehodnocování lesů, b) míra rozšiřování zemědělské půdy pro relevantní komodity a c) trendy produkce relevantních komodit a relevantních produktů.

Jak je stanoveno v Nařízení, hodnocení může také vzít v úvahu další kritéria, včetně a) informací poskytnutých vládami a třetími stranami (nevládní organizace, průmysl); b) dohody a jiné nástroje mezi dotčenou zemí a Unií a/nebo jejími členskými státy, které se týkají odlesňování a znehodnocování lesů; c) existence vnitrostátních právních předpisů pro boj proti odlesňování a znehodnocování lesů a jejich prosazování; d) dostupnost transparentních údajů v zemi; e) případně existenci, dodržování nebo účinné prosazování

zákonů na ochranu práv původních obyvatel; g) mezinárodní sankce uvalené Radou bezpečnosti OSN nebo Radou Evropské unie na dovoz nebo vývoz relevantních komodit a relevantních produktů atd.

6.6. Jaká podpora je poskytována producentům zemím a drobným zemědělcům?

Jak jsou producentské země a drobní zemědělci podporováni při výrobě produktů v souladu s Nařízením? Jak můžeme zajistit, aby drobní zemědělci nebyli vyloučeni z dodavatelských řetězců?

EU a její členské státy posilují spolupráci s partnerskými zeměmi, spotřebitelskými i producentními zeměmi, aby společně řešily odlesňování a znehodnocování lesů prostřednictvím globální iniciativy Team Europe (TEI) pro hodnotové řetězce nezpůsobující odlesňování. Mechanismy partnerství a spolupráce v rámci TEI budou podporovat řešení tématu odlesňování a znehodnocování lesů u zemí, ve kterých je to žádoucí a které projeví zájem o spolupráci – například podporou společností a drobných zemědělců při zapojování pouze v dodavatelských řetězcích, nezpůsobujících odlesňování. Komise již zahájila projekty na šíření informací, zvyšování povědomí a řešení technických otázek prostřednictvím workshopů pro drobné zemědělce v nejvíce dotčených třetích zemích.

Více o [příležitostech pro drobné zemědělce v EUDR](#)

6.7. Jaké jsou prvky iniciativy Team Europe?

Jaká je souhra mezi různými prvky iniciativy TEI: centrem, projektem udržitelného zemědělství pro lesní ekosystémy (SAFE), projekty a podporami FPI plánovanými v této souvislosti, ale také těmi, které jsou relevantní v širším kontextu, například na regionální úrovni? Jak se zabrání duplicitám?

Toto centrum iniciativy Team Europe Initiative (TEI) (zkráceně „Zero Deforestation Hub“) bude poskytovat informace ohledně hodnotových řetězců nezpůsobujících odlesňování, bude zajišťovat předávání těchto dat partnerským zemím za účelem koordinace relevantních již existujících projektů z EU a členských států s nově vznikajícími aktivitami, které budou zaměřeny na cíle TEI. To zajistí, že různé činnosti Team Europe týkající se hodnotových řetězců nezpůsobujících odlesňování v producentních zemích lze lépe sladit, identifikovat nedostatky a vyhnout se nadbytečným aktivitám.

Projekt **Sustainable Agriculture for Forest Ecosystems (SAFE)** je nejdůležitějším pilířem v oblasti projektů spolupráce TEI. SAFE se v současnosti zavádí v Brazílii, Ekvádoru, Indonésii a Zambii. V roce 2024 bude zahájena spolupráce s Vietnamem a Demokratickou republikou Kongo. Projekt SAFE bude dále rozšířen, aby pokryl více zemí prostřednictvím finanční spoluúčasti členských států.

Technická podpora pro hodnotové řetězce nezpůsobující odlesňování (Technical Facility on Deforestation-free Value Chains) bude flexibilním nástrojem na vyžádání, který bude producentním zemím poskytovat odborné technické znalosti, jako je geolokalizace, mapování využití půdy a dosledovatelnost, se zvláštním zřetelem na drobné zemědělce. Tyto činnosti budou úzce koordinovány s delegáty EU a propojeny s již probíhajícími projekty a rovněž s SAFE, aby se vytvořily synergie a zabránilo se duplicitě.

6.8. Jak souvisí iniciativa Team Europe s CSDDD (Corporate Sustainability Due Diligence Directive, tj. Směrnice o náležitě péči podniků v oblasti udržitelnosti)?

S ohledem na probíhající legislativní proces týkající se Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD), bude centrum TEI úzce spolupracovat s příslušným Helpdesk EU po jeho založení, zejména s ohledem na zemědělské hodnotové řetězce a drobné zemědělce, kteří budou ovlivněni jak EUDR, tak CSDDD.

6.9. Jak můžeme zmírnit riziko, že se hospodářské subjekty budou vyhýbat určitým dodavatelským řetězcům nebo určitým producentům zemím/regionům, které jsou zařazeny do kategorie "vysoké riziko"?

Hospodářské subjekty s dodavateli ze zemí (nebo jejich částí) s rizikem standardním a vysokým podléhají v souvislosti s vykonáváním náležitě péče standardním povinností. Jediný rozdíl je v tom, že zásilky z vysoce rizikových zemí budou podléhat zvýšené kontrole ze strany relevantních orgánů (9 % hospodářských subjektů s dodavateli z vysoce rizikových oblastí). V tomto smyslu nejsou zásadní změny dodavatelských řetězců opodstatněné ani očekávané. Kromě toho bude klasifikování vysokého rizika spojeno se zvláštním dialogem s Komisí, aby se společně řešily základní příčiny odlesňování a znehodnocování lesů, a s cílem snížit úroveň jejich rizika.

6.10. Jak EU zajistí transparentnost?

Proces vzniku systému benchmarkingu bude transparentní. Pravidelné aktualizace a konzultace metodiky srovnávání budou probíhat v rámci platformy o odlesňování, které se účastní mnoho třetích zemí spolu s 27 členskými státy EU. Komise bude poskytovat aktuální informace o použitém postupu a metodice.

Kromě toho Komise v souladu se svými povinnostmi vyplývajícími z Nařízení zahájí specifický dialog se všemi zeměmi, které jsou zařazeny do kategorie „vysoké riziko“ nebo kterým (před přiřazením úrovně rizika) zařazení do této kategorie hrozí, s cílem jejich míru rizika snížit. To zajistí, že nedojde k náhlému oznámení úrovně rizika a umožní to hlubší diskuse. Tento dialog poskytne producentům zemím příležitost předložit další relevantní informace.

°°0°°

7 Podpora implementace

7.1. Co je informační systém a „jednotný portál EU“?

Informační systém (IS) je IT systém, který bude obsahovat prohlášení o náležitě péči předkládaná hospodářskými subjekty a obchodníky za účelem splnění požadavků Nařízení. Informační systém bude zprovozněn do data nabytí účinnosti Nařízení a bude uživatelům poskytovat funkce uvedené v čl. 33 odst. 2 Nařízení.

[Jednotný portál Evropské unie pro oblast celnictví](#) (EU SWE-C) je rámec, který umožňuje interoperabilitu mezi celními informačními systémy a necelními systémy, jako je Informační systém zřízený podle čl. 33 Nařízení. Centrální komponenta EU SWE-C, známá jako systém EU CSW-CERTEX (The European Union Customs Single Window Certificates Exchange System, tj. jednotný elektronický celní portál Evropské unie pro výměnu certifikátů), propojí Informační systém s IT systémy celních orgánů jednotlivých států a umožní sdílení a zpracování

dat předkládaných celním i necelním orgánům hospodářskými subjekty. Jednotný celní portál tak zajistí sdílení informací v reálném čase a digitální spolupráci mezi celními orgány a příslušnými orgány pověřenými vymáháním necelních formalit, a to i v oblasti ochrany životního prostředí.

7.2. Jak bude zajištěna bezpečnost dat?

Informační systém a následně jeho propojení s prostředím jednotného celního portálu EU bude sladěno s relevantními a platnými ustanoveními z hlediska ochrany dat. V souladu s politikou otevřených dat EU poskytne Komise široké veřejnosti přístup ke kompletním anonymizovaným datovým souborům Informačního systému v otevřeném formátu, který může být strojově čitelný a který zajišťuje interoperabilitu, opakované použití a dostupnost.

7.3. Jak se mohou hospodářské subjekty a obchodníci registrovat?

Co mohou hospodářské subjekty a obchodníci použít jako identifikační číslo do IS? Jak se mají do IS zaregistrovat tuzemské hospodářské subjekty/obchodníci, kteří nemají EORI čísla a nemusí mít DIČ?

Hospodářské subjekty, které dovážejí nebo vyvážejí relevantní komodity a relevantní produkty, musí při registraci v systému TRACES NT poskytnout své registrační a **identifikační číslo hospodářského subjektu (EORI)**. Tuzemské hospodářské subjekty/obchodníci, kteří nemají číslo EORI, se mohou zaregistrovat prostřednictvím některého z dalších identifikátorů podporovaných systémem TRACES, jako je identifikační číslo osoby (IČO) nebo daňové identifikační číslo (DIČ).

7.4. Dokáže systém ukládat často používaná data?

Bude možné „ukládat“ často používaná data (např. hlavní dodavatelé hospodářského subjektu/obchodníka) v IS tak, aby je bylo možné snadno automaticky vyplnit, místo aby je bylo nutné zadávat znovu pro každé nové prohlášení o náležité péči?

Informační systém tuto funkci v současné době nenabízí. Přesto bude možné duplikovat již podaná prohlášení o náležité péči, čímž se zkrátí doba potřebná k vyplnění nového prohlášení. Za provedení nezbytných změn v duplikovaném prohlášení k zajištění souladu budou odpovědní hospodářské subjekty a obchodníci. Kromě toho je k dispozici tlačítko „import“, které umožní hospodářským subjektům importovat informace o místě produkce z předem definovaného souboru (ve formátu GeoJSON).

7.5. Může systém pomoci zemědělcům identifikovat jejich geolokaci?

Ne, Informační systém slouží jako úložiště prohlášení o náležité péči předložených hospodářskými subjekty a obchodníky podle čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1. Jako takový neposkytuje software ani nástroje k identifikaci geolokačních souřadnic.

7.6. Lze prohlášení o náležitě péči změnit?

Zrušení nebo změna předloženého prohlášení o náležitě péči bude možná do 72 hodin po přidělení referenčního čísla Systémem. Zrušení nebo změna nebude možná, pokud bylo toto referenční číslo prohlášení o náležitě péči již použito v celní deklaraci, v jiném prohlášení nebo pokud byl odpovídající produkt již uveden nebo dodán na trh nebo vyvezen.

7.7. Kdo může zobrazit geolokalizační údaje uložené v informačním systému?

Příslušné orgány členských států odpovědné za kontrolu informací předložených hospodářskými subjekty a obchodníky podle tohoto nařízení budou mít přístup ke geolokalizačním údajům předloženým hospodářskými subjekty a obchodníky.

7.8. Jaký formát dat je nutný pro nahrání zeměpisné polohy do informačního systému? Jaký formát bude akceptován pro připojení geolokalizačních souřadnic k prohlášením o náležitě péči v Informačním systému?

Hospodářské subjekty mohou v informačním systému zadávat zeměpisné polohy buď ručně, nebo je nahrát do souboru. Formát podporovaných souborů v informačním systému je GeoJson. Informační systém v současné době podporuje souřadnicový formát WGS-84 s projekcí EPSG-4326.

7.9. Kdy bude informační systém připraven?

Informační systém podle čl. 33 nařízení bude spuštěn do poloviny prosince 2024. Registrace (pro uživatele systému) bude otevřena v listopadu 2024.

Od prosince 2023 do konce ledna 2024 probíhalo pilotní testování pro hospodářské subjekty a příslušné orgány, jehož cílem bylo shromáždit zpětnou vazbu od testujících. K testování systému se dobrovolně přihlásilo více než 100 zúčastněných stran.

Systém bude plně funkční, jakmile začnou platit pravidla EUDR. Postupem času bude doladován tak, jak bude postupovat jeho implementace.

°°°

8 Harmonogram

8.1. Kdy Nařízení vstoupí v platnost a účinnost?

Nařízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. června 2023. V platnost vstoupilo dne 29. června 2023. Použitelnost některých článků, uvedených v čl. 38 odst. 2, však nabude účinnosti dne 30. prosince 2024 (období legisvakance 18 měsíců) a dne 30. června 2025 (24 měsíců) pro mikropodniky a malé podniky.

8.2. A co období mezi těmito daty?

Budou muset produkty uváděné na trh Unie splňovat požadavky Nařízení během období mezi vstupem Nařízení v platnost a datem nabytí účinnosti?

Nabytí účinnosti pro hospodářské subjekty a obchodníky, kteří jsou velkými a středními podniky, je naplánované na 30. prosince 2024, tj. 18 měsíců po vstupu. To znamená, že hospodářské subjekty a obchodníci nemusí splňovat požadavky u produktů, uvedených na trh Unie před tímto datem. Pro malé a mikropodniky je toto období delší (24 měsíců po vstupu Nařízení v platnost – 30. června 2025).

8.3. Jak prokázat, že produkt byl vyroben před vstupem nařízení v platnost? Jaká jsou pravidla pro výrobu produktů ze skotu?

Kdo nese důkazní břemeno, že relevantní komodita nebo relevantní produkt, které chce hospodářský subjekt uvést na trh EU nebo vyvézt, byly vyrobeny před vstupem nařízení v platnost a nařízení se na ně nevztahuje?

Nařízení se použije podle čl. 1 odst. 1, pokud nejsou splněny podmínky čl. 1 odst. 2, tj. pokud komodita obsažená v produktu nebo použitá k jeho výrobě nebyla vyrobena před 29. červnem 2023, jak je stanoveno v čl. 2(14). V případě skotu je rozhodným datem výroby datum narození skotu, což znamená, že se nařízení nevztahuje na skot a produkty z něj, pokud se skot narodil před vstupem nařízení v platnost.

Důkazní břemeno v případě této výjimky nese hospodářský subjekt, který musí být schopen poskytnout příslušné informace jako přiměřený důkaz, že podmínky čl. 1 odst. 2 nařízení jsou splněny. V tomto případě sice hospodářský subjekt není povinen předkládat prohlášení o náležité péči, měl by však uchovávat nezbytné dokumenty prokazující neuplatnění nařízení a jeho povinností.

°°0°°

9 Další otázky

9.1. Jaké jsou povinnosti hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou MSP, v případě uvádění na trh nebo vývozu relevantního produktu, vyrobeného z relevantního produktu nebo relevantní komodity, uvedené na trh během období legisvakance (tj. v období mezi dnem nabytí platnosti - 30.6.2023 a dnem nabytí účinnosti - 30.12.2024)?

Tuto situaci lze nejlépe vysvětlit na následujících příkladech:

1. *Relevantní komodita (např. přírodní kaučuk – kód KN 4001) je uvedena na trh během přechodného období, není tedy nutně geolokalizována, a poté je použita k výrobě relevantního odvozeného produktu (např. nové pneumatiky – kód KN 4011), který je pak uveden na trh (nebo vyvezen) po 30.12.2024.*

Pokud bude komodita uvedena na trh během přechodného období, tj. před nabytím účinnosti Nařízení, bude při uvádění odvozeného produktu na trh povinnost hospodářského subjektu (a obchodníků, kteří nejsou MSP) omezena na shromažďování dostatečně průkazných a ověřitelných důkazů, které prokazují, že relevantní komodita (guma) použitá k výrobě tohoto

relevantního produktu (pneumatiky) byla uvedena na trh před vstupem Nařízení v účinnost. Tím není dotčen čl. 37 odst. 2, pokud jde o dřevo a dřevařské produkty.

Pokud bude komodita uvedena na trh nebo vyvezena po přechodném období, tj. po 30. 12. 2024, budou se na hospodářské subjekty (a obchodníky, kteří nejsou MSP) vztahovat standardní povinnosti Nařízení. Stejně tak v případě částí relevantních produktů, které byly vyprodukovány z komodit uvedených na trh po 30. 12. 2024, se na hospodářské subjekty (a obchodníky, kteří nejsou MSP) budou vztahovat standardní povinnosti Nařízení.

2. *Relevantní produkt (např. kakaové máslo – kód KN 1804) je uveden na trh během přechodného období, není tedy nutně geolokalizován, ale je poté použit k výrobě jiného relevantního odvozeného produktu (např. čokolády – kód KN 1806), který je uveden na trh (nebo vyvezen) navazujícím hospodářským subjektem po 30. 12. 2024.*

V tomto případě bude povinnost hospodářského subjektu (a obchodníků, kteří nejsou MSP), uvádějícího na trh nebo vyvážejícího odvozený produkt (čokoládu), omezena na shromažďování dostatečně přesvědčivých a ověřitelných důkazů, které prokazují, že relevantní použitý produkt (kakaové máslo) byl uveden na trh před vstupem Nařízení v účinnost. Pro části konečného relevantního produktu, které byly vyprodukovány s jinými relevantními produkty uvedenými na trh po 30. 12. 2024, se na hospodářské subjekty (a obchodníky, kteří nejsou MSP) budou vztahovat standardní povinnosti Nařízení. Tím není dotčen čl. 37 odst. 2, pokud jde o dřevo a dřevařské produkty.

3. *Hospodářský subjekt uvede na trh v přechodném období relevantní komoditu nebo produkt, který je poté po 30. 12. 2024 „uveden“ na trh jedním nebo více obchodníky, kteří nejsou MSP.*

V tomto scénáři se povinnosti hospodářského subjektu, který není MSP, omezí na shromažďování dostatečně průkazných a ověřitelných důkazů, které prokážou, že tato relevantní komodita nebo relevantní produkt byl uveden na trh před vstupem Nařízení v účinnost. Tím není dotčen čl. 37 odst. 2, pokud jde o dřevo a dřevařské produkty.

Konkrétně pro mikropodniky a malé podniky, na které se vztahuje odklad vstupu v platnost uvedený v čl. 38 odst. 3 EUDR, by se uplatnily následující scénáře:

1. Pokud hospodářský subjekt, který splňuje podmínky mikropodniku a malého podniku, uvede na trh EU po 30. červnu 2025 relevantní produkt vyrobený z relevantní komodity nebo relevantního produktu uvedeného na trh EU během přechodného období (od 29. června 2023 do 30. prosince 2024), budou povinnosti takového hospodářského subjektu omezeny na shromáždění dostatečně průkazných a ověřitelných důkazů, které prokáží, že relevantní komodita nebo relevantní produkt použitý k výrobě takového relevantního produktu byl uveden na trh EU před 30. prosincem 2024.
2. Pokud je však relevantní produkt vyroben z relevantní komodity nebo relevantního produktu, které byly uvedeny na trh EU po uplynutí přechodného období (tj. od 30. prosince 2024), a je k němu přiloženo prohlášení o náležitě péči, byly by povinnosti hospodářského subjektu, který se kvalifikuje jako malý podnik nebo mikropodnik a uvádí relevantní produkt na trh EU od 30. června 2025, stejné jako povinnosti jakéhokoli jiného hospodářského subjektu.

Pokud velká (nebo střední) společnost (společnost B) uvede na trh EU produkt vyrobený z relevantní komodity, který byl uveden na trh EU malým podnikem nebo mikropodnikem (společnost A) před 30. červnem 2025, povinnosti společnosti B

by se omezily na shromáždění dostatečně přesvědčivých a ověřitelných důkazů, které by prokázaly, že relevantní komodita nebo relevantní produkt použitý k výrobě relevantního produktu byl uveden na trh EU před začátkem odloženého uplatňování týkajícího se společnosti A (tj. 30. června 2025).

9.2. Jaké důkazy jsou nezbytné k prokázání toho, že produkt byl uveden na trh před datem podání žádosti (tj. jaké dokumenty jsou považovány za důkaz „uvedení na trh“)?

V případě dovážených produktů bude celní prohlášení relevantních komodit nebo relevantních produktů uznáno jako důkaz o uvedení na trh před datem podání žádosti. V případě zboží vyrobeného v EU by jako důkaz měla být přijata jiná dokumentace, například dokumentace týkající se výroby, např. lístky o kácení, ušní známka skotu, nákladní list, proforma faktura doprovázející dodávku zákazníkovi, CMR (Úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě), dodací listy a jakékoli jiné dokumenty prokazující převod zboží mezi dvěma stranami, které lze přímo spojit s relevantním produktem.

9.3. Mohou být produkty uvedené na trh EU během přechodného období smíchány s produkty, které jsou v souladu s nařízením a které jsou uvedeny na trh EU po skončení přechodného období, pokud lze prokázat, že každá šarže v rámci této šarže byla buď uvedena na trh EU během přechodného období, nebo je v souladu s nařízením?

Za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky uvedené v čl. 3 písm. a) až c) nařízení, mohou být produkty, které mají být uvedeny na trh EU od zahájení používání, a produkty uvedené na trh EU během přechodného období (tedy osvobozené), k nimž je přiložen doklad o uvedení na trh EU během přechodného období, smíchány dohromady před uvedením na trh EU.

9.4. Jak bude v praxi fungovat míchání komodit naskladněných během přechodného období s komoditami, které budou uvedeny na trh po 30. prosinci 2024, zejména v informačním systému?

Prohlášení o náležitě péči musí být do informačního systému nahráno pouze pro relevantní produkty, na které se vztahují povinnosti náležitě péče podle nařízení. Pokud hospodářské subjekty a obchodníci mísí komodity uvedené na trh EU během přechodného období s novějšími zásobami (po skončení přechodného období), měly by být součástí prohlášení o náležitě péči pouze informace týkající se komodit nově uvedených na trh EU, protože tyto zásoby podléhají náležitě péči.

Pokud jde o „zásoby z přechodného období“, viz výše v otázce.

9.5. Kdy v praxi začíná a končí přechodné období?

Přechodné období začalo dnem vstupu EUDR v platnost (30. 6. 2023) a končí dnem předcházejícím dni jejího vstupu v platnost.

9.6. Jak mají příslušné orgány provádět kontroly produktů, které byly uvedeny na trh EU během přechodného období, aby zajistily soulad s nařízením?

Příslušné orgány mohou provádět kontroly relevantních produktů, aby zjistily, zda byly tyto produkty uvedeny na trh EU během přechodného období. V takovém případě nese důkazní břemeno hospodářský subjekt, který musí předložit důkaz, že se na produkt vztahuje výjimka z nařízení v souladu s otázkou 79.

9.7. Vydá Komise metodické pokyny?

Komise pracuje na **Vodítkách** pro rozpracování některých aspektů Nařízení, zejména na definici „zemědělského využití“, které se budou zabývat otázkami souvisejícími s agrolesnictvím a zemědělskou půdou, certifikací, zákonností a dalšími aspekty, které zajímají mnoho zúčastněných stran v terénu. Zveřejnění těchto dokumentů je plánováno před nabytím účinnosti Nařízení.

Komise rovněž shromažďuje podněty a podporuje dialog mezi zúčastněnými stranami prostřednictvím platformy o ochraně a obnově světových lesů s cílem poskytnout neformální pokyny k řadě otázek. Předkládaný soubor Často kladených otázek již odpovídá na nejčastější dotazy, které Komise obdržela od relevantních zúčastněných stran, a bude průběžně aktualizován. V případě potřeby bude tento výčet nástrojů na usnadnění zavedení požadavků Nařízení do praxe dále rozšířen.

Pozn.: Pro dodržení pravidel nejsou nutné žádné další pokyny. Komise si klade za cíl rozpracovat určité aspekty, aby vysvětlila, jak bude Nařízení fungovat v praxi, sdílet příklady osvědčených postupů atd.

9.8. Vydá Komise pokyny pro konkrétní komodity?

Ne. Komise se nicméně chystá předložit příklady osvědčených postupů, například v metodických pokynech, které budou do určité míry zahrnovat aspekty specifické pro komodity.

9.9. (83) Jaké ohlašovací povinnosti mají hospodářské subjekty?

Hospodářské subjekty, které nejsou MSP, budou muset každý rok veřejně podávat zprávy o svém systému náležité péče. Pro ty hospodářské subjekty, které spadají do působnosti směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Corporate Sustainability Reporting Directive, CSRD) a splňují standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti (Sustainability Reporting Standards, ESRS) včas, dostačuje zveřejnit svou zprávu podle požadavků CSRD? Nebo budou existovat další požadavky na podávání zpráv?

Nařízení stanoví, že pokud jde o ohlašovací povinnosti, mohou hospodářské subjekty spadající rovněž do působnosti jiných právních aktů EU, které stanoví požadavky týkající se náležité péče hodnotového řetězce, splnit své oznamovací povinnosti podle Nařízení tím, že požadované informace zahrnou do zpráv podávaných v souvislosti s těmito jinými právními akty Unie (čl. 12 odst. 3).

9.10. Co je Středisko EU (EU Observatory) pro sledování odlesňování a znehodnocování lesů?

Středisko EU bude stavět na již existujících monitorovacích nástrojích, včetně výstupů programu Copernicus a dalších veřejně nebo soukromě dostupných zdrojů k podpoře implementace tohoto Nařízení poskytováním vědeckých důkazů, včetně map krajinného pokryvu k datu podle čl. 2 odst. 13 Nařízení, týkajících se celosvětového odlesňování a znehodnocování lesů a souvisejícího obchodu. Používání těchto map automaticky nezajistí soulad s požadavky Nařízení, ale bude v této souvislosti pomocným nástrojem, například při určování míry rizika odlesňování. Společnosti budou i nadále povinny provádět náležitou péči.

Středisko EU pro sledování odlesňování a znehodnocování lesů se bude týkat všech lesů na celém světě, včetně evropských lesů, a bude vyvíjena v souladu s dalším probíhajícím vývojem politiky EU, jako je návrh nařízení o rámci pro monitorování odolnosti evropských lesů (Forest Information System for Europe, FISE).

Primárním účelem referenčních map vytvořených Střediskem EU bude poskytovat informace k posouzení rizik hospodářskými subjekty/obchodníky a příslušnými orgány členských států EU. Referenční mapy jako takové budou mít následující vlastnosti:

- **Budou nepovinné.** Nebude žádná povinnost nutící hospodářské subjekty/obchodníky (nebo příslušné orgány), aby používali referenční mapy střediska EU při svém hodnocení rizik.
- **Nebudou jediné povolené.** Hospodářské subjekty a obchodníci (stejně jako příslušné orgány) mohou využívat jiné mapy, které mohou být v jemnějším rozlišení nebo podrobnější než ty, které poskytuje středisko. Nařízení nepředepisuje způsoby získávání informací při posuzování rizik, pokud jde o způsoby informování o posouzení rizik. Středisko je jedním z mnoha nástrojů, které budou k dispozici, a bude to nástroj, který bude Komise nabízet zdarma.
- **Nemají povahu důkazního prostředku.** Referenční mapy poskytnuté Střediskem EU mohou být použity pro posouzení rizik. Nicméně skutečnost, že poskytnutá geolokace spadá do oblasti označené jako les, však automaticky nevede k závěrům o nesouladu. Na druhou stranu bychom neměli předpokládat, že pokud geolokace spadá mimo oblast označenou za les, zásilka/komodita nebude zkontrolována (existují i další potenciálně relevantní rizikové faktory, nehledě k náhodnému výběru při kontrole) nebo že komodita bude automaticky vyhovovat (zprvė nelze u těchto podkladů zaručit 100% přesnost a zadruhé proto, že i komodita nezpůsobující odlesňování by mohla být nelegální).

9.11. Co představuje vysoké riziko a jak dlouho může trvat pozastavení?

Čl. 17 umožňuje příslušným orgánům přijmout okamžitá opatření – včetně pozastavení – v situacích, které představují vysoké riziko nesouladu. Co představuje vysoké riziko a jak dlouho může toto pozastavení trvat?

Příslušné orgány mohou určit situace, kdy relevantní produkty představují vysoké riziko nesouladu s požadavky nařízení na základě různých zjištění, včetně kontrol na místě, výsledku jejich analýzy rizik v jejich plánech založených na posouzení rizik, nebo rizik zjištěných

prostřednictvím Informačního systému nebo na základě informací pocházejících od jiného příslušného orgánu, opodstatněných obav atd. V takových případech mohou příslušné orgány zavést prozatímní opatření podle čl. 23, včetně pozastavení uvádění nebo dodávání produktu na trh. Toto pozastavení by mělo skončit do tří pracovních dnů nebo 72 hodin v případě produktů podléhajících rychlé zkáze. Relevantní orgán však může na základě kontrol provedených v této lhůtě dospět k závěru, že pozastavení by mělo být prodlouženo dalšími tří denními obdobími, aby se zjistilo, zda je produkt v souladu s Nařízením.

9.12. Jak souvisí Nařízení se směrnicí EU o obnovitelných zdrojích energie?

Cíle Nařízení EU proti odlesňování a Směrnice o obnovitelných zdrojích energie se doplňují, protože oba řeší zastřešující cíl boje proti změně klimatu a ztrátě biologické rozmanitosti. Komodity a produkty, které spadají do působnosti obou právních aktů, budou podléhat požadavkům EUDR na obecný přístup na trh, a na uznání za obnovitelný zdroj podle Směrnice o obnovitelných zdrojích energie (Renewable Energy Regulation). Tyto požadavky jsou kompatibilní a vzájemně se posilují. V konkrétním případě certifikačních systémů, používaných v souvislosti s ověřováním nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy podle Nařízení (EU) 2019/807 (Indirect Land Use Change, ILUC), kterým se doplňuje směrnice (EU) 2018/2001, mohou hospodářské subjekty a obchodníci k získávání dat v rámci svých systémů náležitě péče využívat i tyto certifikační systémy, a naplnit tak některé z požadavků na dosledovatelnost a informace podle čl. 9. Stejně jako u jakéhokoli jiného certifikačního systému není jejich používáním dotčena právní odpovědnost a povinnosti podle EUDR, které ukládají hospodářským subjektům a obchodníkům vykonávat náležitou péči.

°°0°°

10. Sankce

10.1. Co znamená, že sankcemi stanovenými členskými státy EU nejsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES?

Členské státy EU musí stanovit vnitrostátní rámec sankcí, který by měl zahrnovat alespoň sankce uvedené v čl. 25 odst. 2 nařízení. Výše a druh sankcí nesmí být v rozporu se směrnicí o trestné činnosti proti životnímu prostředí. Ustanovení směrnice podléhají právnímu nástupnictví.

10.2. Jaká je maximální výše pokuty?

Členské státy mají možnost stanovit sankce, včetně výše pokuty. V případě právnických osob nesmí být maximální výše pokuty nižší než 4 % celkového ročního obrátu hospodářského subjektu nebo obchodníka v celé Unii za účetní rok předcházející rozhodnutí o uložení pokuty, vypočteného v souladu s výpočtem celkového obrátu podniků stanoveným v čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

Výše pokuty by se měla v případě potřeby zvýšit, zejména v případě opakovaného porušení předpisů. Sankce by měly zajistit, aby v souladu se zásadou účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku účinně zbavily odpovědné osoby ekonomických výhod plynoucích z jejich protiprávního jednání.

10.3. Pokud jde o směrnici o veřejných zakázkách, je na členských státech EU, aby při provádění nařízení rozhodly, zda má být samočištění povoleno?

Kromě požadavků čl. 25 odst. 1 a 2 EUDR budou mít členské státy možnost rozhodnout, zda chtějí zajistit samočištění, či nikoli. Musely by však zajistit, aby takové ustanovení nebránilo účinnosti trestů stanovením a uplatňováním jasných pravidel pro samočištění.

10.4. Podle čl. 25 odst. 3 EUDR „členské státy oznámí Komisi pravomocné rozsudky“ a sankce uložené právníkům osobám. Komise zveřejní seznam těchto rozsudků na svých internetových stránkách. Týká se to všech správních rozhodnutí, nebo soudních rozhodnutí?

Toto ustanovení znamená, že členské státy by měly Komisi oznamovat pravomocné rozsudky proti právníkům osobám, tedy rozhodnutí Soudního dvora.

10.5. Na svém pozemku, kde nyní chovám krávy, jsem pokácel několik malých stromků. Dřevo a maso z krav hodlám prodávat na místním trhu v EU. Budou mi za jejich prodej uloženy sankce, protože jsem stromy pokácel?

Obecně platí, že odpovědnost za prosazování těchto ustanovení nesou členské státy. V EU je zásada proporcionality jednou z obecných zásad práva Unie, která se vztahuje na výklad a prosazování právních předpisů Unie.

Kácení stromů může představovat porušení požadavku na neodlesňování podle nařízení pouze v případě, že stromy jsou součástí lesa, jak je definován v nařízení. Tak je tomu v případě, že stromy jsou součástí pozemku, který není převážně zemědělsky nebo městsky využíván a který se rozkládá na ploše větší než 0,5 hektaru se stromy vyššími než 5 metrů a s pokryvností korun větší než 10 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto prahových hodnot na místě. Pokud jedno z těchto kritérií není splněno, nejedná se o les a kácení stromů neporušuje ustanovení nařízení o požadavcích na odlesňování.

10.6. Co mám dělat, když mám v informačním systému problémy související s IT?

Podívejte se na webové stránky informačního systému EUDR: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en